

Dosarul nr. 3ra-3/2021

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani (I. Barbacaru)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (V. Clima, A. Malfi, E. Palanciuc)

DECIZIE

09 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele ședinței, judecătorul
judecători

Tamara Chișca-Doneva
Maria Ghervas
Nina Vascan
Nicolae Craiu
Victor Burduh

examinând recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală
Administrare Fiscală municipiul Chișinău,

în cauza de contencios administrativ, la cererea de chemare în judecată
depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Euro Motor Trans” împotriva
Serviciului Fiscal de Stat al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului
administrativ,

împotriva deciziei din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 21 martie 2018, Societatea cu Răspundere Limitată „Euro Motor Trans” a
depus cerere de chemare în judecată împotriva Serviciului Fiscal de Stat al
Republicii Moldova privind contestarea actului administrativ - deciziei nr.
119/2248 din 24 noiembrie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de
către SRL „Euro Motor Trans”, în partea menținută prin decizia Serviciului Fiscal
de Stat nr. 56 din 15 februarie 2018.

În motivarea acțiunii a invocat că, în perioada 03.10.2017 – 25.10.2017,
Serviciul Fiscal de Stat în persoana inspectorilor superiori Ala Perciun și Elena
Ganu, au efectuat la SRL „Euro Motor Trans”, un control fiscal la fața locului, prin
metoda verificării totale a corectitudinii calculării și plenitudinii achitării
impozitelor, taxelor și altor plăți la buget, ce a cuprins perioada de activitate
01.01.2013 – 31.08.2017, fiind verificat impozitul pe venit pentru perioade fiscale
A/2013-A/2016, TVA pentru perioadele fiscale L/03/2017 – L/08/2017, alte
impozite și taxe pentru perioadele 01.09.2013 – 31.08.2017 în rezultatul căruia a
fost întocmit actul de control nr. 5-684273 prelungit pe formularele nr. 5-684401 și

nr. 3-562663 din 27.10.2017, prin care au constatate mai multe încălcări comise de către SRL „Euro Motor Trans”.

La 24 noiembrie 2017, nefiind de acord cu actul de control nr. 5-684273 prelungit pe formularele nr. 5-684401 și nr. 3-562663 din 27.10.2017, și-a exprimat dezacordul, iar la 24 noiembrie 2017, pe rezultatele controlului fiscal efectuat, Serviciul Fiscal de Stat a adoptat decizia nr.119/2248 asupra cazului de încălcare a legislației comise de către SRL „Euro Motor Trans”, decizie ce a fost recepționată la 12.12.2017.

Ca urmare, la 10 ianuarie 2018 SRL „Euro Motor Trans” a contestat-o, depunând cerere prealabilă, prin care a solicitat anularea integrală a deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr.119/2248 din 24.11.2017 asupra cazului de încălcare a legislației comise de către SRL „Euro Motor Trans”.

Prin decizia nr. 56 din 15 februarie 2018 s-a examinat contestația depusă împotriva deciziei cu nr.119/2248 din 24 noiembrie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației, fiind admisă parțial contestația reclamantului, acceptând supunerea verificării doar a documentelor contabile, ce confirmă reflectările din contabilitatea SRL „Euro Motor Trans” cu privire doar la perioada fiscală a A/2013, în rest fiind refuzate de a se supune verificării documentele aferente celorlalte perioade fiscale asupra cărora s-a efectuat controlul fiscal la 27.10.2017.

Ca rezultat al confirmării corectitudinii reflectărilor din contabilitatea SRL „Euro Motor Trans” a faptelor economice și cheltuielilor suportate pentru A/2013 după cum s-a constatat doar ulterior, Serviciul Fiscal de Stat a modificat decizia din 24.11.2017 asupra cazului de încălcare a legislației doar în partea ce se referă la perioada fiscală a A/2013, în rest menținând decizia din 24.11.2017 fără modificări.

La 20 februarie 2018, fiindu-i remisă contra semnătură decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 56 din 15.02.2018 pronunțată pe marginea contestației la cererea prealabilă și, nefiind de acord cu decizia Serviciul Fiscal de Stat cu nr. 119/2248 din 24.11.2017 asupra cazului de încălcare fiscală în partea menținută, s-a adresat acțiunea în judecată.

Reieșind din prevederile art. 134 alin. (1), 136, 216 alin. (6) și 219 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, consideră reclamantul că, în cazul controlului fiscal la fața locului, prin verificare totală, Serviciul Fiscal de Stat și funcționarul fiscal, are dreptul să ceară, dar și să primească toate informațiile, datele, documentele necesare pentru exercitarea atribuțiilor, de asemenea să ceară contribuabilului explicațiile și informațiile de rigoare asupra problemelor identificate în procesul exercitării atribuțiilor, avînd obligația de acțiune în strictă conformitate cu prevederile Constituției Republicii Moldova, Codul fiscal, cu alte acte normative și să trateze cu corectitudine contribuabilul, astfel că urmare a controlului efectuat, în actul de control pe rezultatele căruia și se adoptată decizia asupra cazului de încălcare a legislației, să descrie obiectiv, clar și exact încălcarea legislației fiscale și a modului de evidență a obiectelor impunerii, cu referire la documentele de evidență respective și alte materiale, asupra tuturor actelor și operațiunilor de determinare a obiectelor impozabile care reprezintă prin sine o verificare documentară totală.

Astfel, SRL „Euro Motor Trans” dispune de toate documentele de evidență contabilă primare și justificative, ce confirmă orice reflectare și contabilizare în evidența sa contabilă, inclusiv privind justificarea deducerii cheltuielilor efectuate, respectiv calculele și determinarea impozitelor realizate de contribuabil, declarate, precum și ca rezultat a obligațiilor fiscale și onorarea lor față de bugetul de stat.

În cazul dat se pretinde că, la SRL „Euro Motor Trans” ar fi fost efectuat un control fiscal prin metoda verificării totale asupra tuturor documentelor de evidență contabilă a contribuabilului ce au stat la baza determinării obiectelor impozabile în perioadele fiscale ale A/2013-A/2017, însă în cadrul controlului efectuat la SRL „Euro Motor Trans” inspectorii fiscali au supus verificării doar registrele contabile privind livrările și procurările efectuate de către SRL „Euro Motor Trans” (cărțile mari) aferente perioadelor fiscale supuse verificării a A/2013-A/2017 pe care le-au coraportat la declarațiile cu privire la venit întocmite și prezentate SRL „Euro Motor Trans”, iar în consecință a insuficienței controlului efectuat, concluziile și constatările expuse prin decizia Serviciul Fiscal de Stat cu nr.119 din 24.11.2017 se dovedesc a fi unele vădit eronate și neîntemeiate.

Mai mult, pe lângă faptul efectuării unui control (verificări) doar aparent total în sensul art. 219 din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat a determinat conform deciziei nr. 119 din 24.11.2017 obiectele impozabile reieșind din totalitatea veniturilor obținute de reclamant în perioadele fiscale supuse verificării a A/2013 - A/2017, însă raportându-le și referindu-le doar la o singură activitate de prestare a serviciilor de transport, în situația în care SRL „Euro Motor Trans” a desfășurat în perioadele supuse verificării inclusiv și alte activități economice neinterzise de legislația în vigoare din care a obținut venituri cum ar fi cea de comerț și comerțul angro al produselor, astfel că transportul de mărfuri fiind doar unul din genurile de activitate, care au fost desfășurate de către reclamant.

Consideră că, confirmarea tuturor cheltuielilor deduse de reclamant la calcularea și declararea venitului impozabil aferent perioadelor fiscale ale A/2013 - A/2017 din toate activitățile pe care le-a desfășurat doar prin prisma activității de prestare a serviciilor de transport, este imposibilă, iar Serviciul Fiscal de Stat prin decizia contestată s-a referit la toate veniturile obținute de SRL „Euro Motor Trans” în perioadele fiscale ale A/2013 - A/2017, însă în mod vădit eronat a supus determinarea lui și calcularea spre plată a impozitului pe venit doar prin prisma deducerii cheltuielilor suportate cu referire doar la una dintre activitățile desfășurate de către reclamant, anume cea de transport.

Menționează că, procedura determinării (calculării) venitului impozabil din activitatea de întreprinzător este relativ simplă și constă în esență din deducerea cheltuielilor din suma totală a încasărilor într-o anumită perioadă fiscală, prin ce de fapt are loc și determinarea venitului impozabil din activitatea de întreprinzător, care mai este numit și venitul brut al societății, iar ca rezultat al calculării și achitării impozitelor din acest venit impozabil, are loc și formarea/obținerea venitului net al unei societăți.

Astfel, Serviciul Fiscal de Stat prin decizia asupra cazului de încălcare a legislației cu nr. 119/2248 din 24.11.2017, din motivul nesupunerii verificării integrale a tuturor documentelelor privitor la toate actele și operațiunile societății din perioada verificată a A/2013 - A/2017 care justifică cheltuielile aferente

activității de întreprinzător a reclamantului SRL „Euro Motor Trans”, indică prin această decizie că SRL „Euro Motor Trans” neîntemeiat ar fi reflectat în dările de seamă cheltuielile aferente acestor perioade fiscale ale activității de întreprinzător, care urmează a fi excluse de la deduceri, de fapt, acestea și fiind excluse prin decizia contestată de la deduceri, iar ca rezultat SRL „Euro Motor Trans” ar fi diminuat venitul impozabil din care conform deciziei nominalizate a fost calculat impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător aferentă perioadelor fiscale ale A/2013 – A/2017 verificate.

În acest context, menționează că, doar urmare a cererii prealabile din 10.01.2018 înaintate de către SRL „Euro Motor Trans” împotriva deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 119/2248 din 24.11.2017, Serviciul Fiscal de Stat a acceptat să supună verificării documentele justificative primare, ce confirmă toate actele și operațiunile efectuate de societate, respectiv și cheltuielile aferente activității de întreprinzător suportate în al căror context și prin deducerea cărora SRL „Euro Motor Trans” a calculat, determinat și declarat veniturile impozabile, însă doar referitor la perioada fiscală a A/2013, totodată, Serviciul Fiscal de Stat refuzând în mod categoric de a supune verificării și documentele întocmite de care dispune societatea aferente și perioadelor fiscale ale A/2014, A/2015, A/2016 și A/2017, care deasemenea au constituit obiectul verificării fiscale efectuate la SRL „Euro Motor Trans”, fiind reflectate în decizia nr. 119/2248 din 24.11.2017.

Menționează că, motivul refuzului Serviciului Fiscal de Stat de a supune verificării și documentele aferente ce justifică cheltuielile suportate în cadrul activității de întreprinzător în perioadele fiscale ale A/2014, A/2015, A/2016 și A/2017 ca bază indispensabilă la calcularea venitului impozabil, a fost rezumat, precum rezultă din decizia nr. 56 din 15.02.2018, la faptul că contribuabilul SRL „Euro Motor Trans” prin cererea prealabilă din 10.01.2018 s-ar fi expus doar asupra perioadei fiscale a A/2013, deși SRL „Euro Motor Trans” prin această cerere prealabilă a solicitat Serviciului Fiscal de Stat anularea integrală a deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 119/2248 din 24.11.2017.

SRL „Euro Motor Trans” dispune absolut de toate documentele de evidență contabilă primare și justificative, ce confirmă orice reflectare în evidența sa contabilă.

Consideră că, pentru soluționarea justă a prezentei cauzei se impune o abordare complexă, având în vedere legătura specifică a raporturilor de drept fiscal care nu pot fi separate doar pentru o anumită perioadă ingnorându-se celelalte perioade or, o perioadă anterioară având efect nemijlocit și influență directă asupra perioadei fiscale ulterioare, asupra constatărilor și respectiv pretinselor încălcări fiscale ce ar fi fost comise de către reclamantul SRL „Euro Motor Trans” conform deciziei Serviciului Fiscal de Stat cu nr. 119/2248 din 24.11.2017, inclusiv și prin prisma deciziei Serviciului Fiscal de Stat cu nr. 56 din 15.02.2018 pronunțate pe marginea contestației împotriva deciziei asupra cazului de încălcare a legislației fiscale.

Invocarea încălcării privind împiedicarea accesului la sistemul electronic de contabilitate, nu a fost confirmată. Or, potrivit art. 8 alin. (2) lit. f) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat în caz de control al respectării legislației fiscale, să prezinte, la prima cerere, persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu

atribuții de administrare fiscală documentele de evidență, dările de seamă fiscale și alte documente și informații privind desfășurarea activității de întreprinzător, calcularea și achitarea la buget a impozitelor și taxelor și acordarea facilităților, să permită accesul, în cazul tinerii evidenței computerizate, la sistemul electronic de contabilitate.

A susținut că, conform normei citate, contribuabilul urmează să permită accesul doar în cazul tinerii evidenței computerizate a sistemului electronic de contabilitate, iar la caz, reieșind din materiale existente, începând cu actul de control fiscal din 27.10.2017, decizia asupra cazului de încălcare fiscală, nu se identifică și nici nu există vreo mențiune sau constatare a Serviciului Fiscal de Stat, că contribuabilul SRL „Euro Motor Trans” - ține evidența computerizată de contabilitate, în consecință nici nu putea fi aplicată sancțiunea pentru un fapt care nu a fost stabilit.

Or, art. 19 alin. (1) - alin. (4) din Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, stipulează că, faptele economice se contabilizează în baza documentelor primare și centralizatoare. Documentele primare se întocmesc în timpul efectuării operațiunii, iar dacă aceasta este imposibil - nemijlocit după efectuarea operațiunii sau după producerea evenimentului. Entitatea utilizează formulare tipizate de documente primare, aprobate de Ministerul Finanțelor. În lipsa formularelor tipizate sau dacă acestea nu satisfac necesitățile entității, entitatea elaborează și utilizează formulare de documente, aprobate de conducerea ei, cu respectarea cerințelor alin. (6). Documentele primare întocmite pe suport de hârtie sau în formă electronică au aceeași putere juridică.

Așadar, organul fiscal nu a atestat și/sau invocat că contribuabilul SRL „Euro Motor Trans” nu a prezentat la control funcționarilor fiscali documentele contabile pentru perioada supusă controlului. Astfel, în condițiile în care conform legii, documentele primare întocmite pe suport de hârtie au aceeași putere juridică ca și cele în formă electronică, organul fiscal în mod vădit neîntemeiat și contrar prevederilor legale a indicat că, SRL „Euro Motor Trans” ar fi împiedicat controlul fiscal în conformitate cu prevederile art. 253 alin. (1) din Codul fiscal și a constatat că ar fi avut loc o asemenea încălcare, respectiv prevederile art. 253 alin. (1) din Codul fiscal nu sunt aplicabile, iar contribuabilul SRL „Euro Motor Trans” în cele din urmă a fost sancționat neîntemeiat și ilegal pentru o asemenea încălcare.

Invocarea încălcării privind nerespectarea art. 24 alin. (1) din Codul fiscal și deducerea de către reclamant a cheltuielilor care nu ar fi fost utilizate în scopul activității de întreprinzător, care fiind reflecate de către contribuabil în contabilitate și deduse în contextul calculării și declarării venitului impozabil, ar fi diminuat neîntemeiat acest venit, după cum urmează: - a) pentru anul 2013 – cheltuieli, care nu ar fi fost suportate conform organului fiscal în cadrul activității de întreprinzător în sumă de 550 854 de lei.

La acest capitol, reclamantul indică că, examinând cererea prelabilă din 10 ianuarie 2018 depusă de SRL „Euro Motor Trans” împotriva deciziei contestate și acceptării Serviciului Fiscal de Stat de a supune verificării documentele contribuabilului pentru A/2013 sub formă de contracte, acte, facturi, etc. ce le atestă în cadrul livrărilor de mărfuri și materiale efectuate, dat fiind faptul că organul fiscal nu a verificat integral documentele contribuabilului, căutând

justificarea tuturor cheltuielilor doar prin prisma prestării serviciilor de transport, deși de fapt acesta a desfășurat și alte activități economice, urma și trebuia să le supună verificării la momentul și în cadrul efectuării nemijlocite a controlului fiscal.

Serviciul Fiscal de Stat a confirmat aceste cheltuieli suportate, reflectate în contabilitate și conform calculelor contribuabilului în sumă de 500 822 de lei, ca livrări de mărfuri și materiale conform facturilor fiscale, cu excepția doar a sumei de 50 032 de lei (550 854 reflectate – 500 822 confirmate = 50 032), pe care în continuare le-a calificat ca nefiind suportate în cadrul activității de întreprinzător. Or, suma în mărime de 50 032 de lei pe care Serviciul Fiscal de Stat a menținut-o ca fiind cheltuieli care nu s-au făcut în scopul activității de întreprinzător, reprezintă costul anvelopelor pe care SRL „Euro Motor Trans” le-a procurat pentru camioanele cu care prestează servicii de transport național și internațional de mărfuri.

Indică că, cheltuielile în sumă de 50 032 de lei cu titlu de cost al anvelopelor procurate, sunt reflectate de către Serviciul Fiscal de Stat precum că nu toate camioanele SRL „Euro Motor Trans” au fost implicate în prestarea serviciilor de transport. Califică ca vădit neîntemeiat argumentul enunțat al Serviciului Fiscal de Stat or, lista tuturor unităților de transport deținute în A/2013 și extrasul din registrul foilor de parcurs pentru A/2013, în cumul demonstrează cu certitudine că toate unitățile de transport ale SRL „Euro Motor Trans” în A/2013 au fost implicate în prestarea serviciilor de transport.

Totodată, SRL „Euro Motor Trans” a utilizat în A/2013 toate unitățile de transport în activitatea de prestare a serviciilor de transport, însă calificarea de către Serviciul Fiscal de Stat a cheltuielilor în sumă de 50 032 de lei pentru procurarea anvelopelor precum că nu s-au făcut în scopul activității de întreprinzător, reieșind din specificul activității realizate, se dovedește a fi unul vădit neîntemeiat.

Prin urmare, consideră că toate cheltuielile, care au fost reflectate în contabilitatea SRL „Euro Motor Trans” pentru A/2013 au fost corect contabilizate și deduse, respectiv corect calculat și declarat venitul impozabil, inclusiv cele confirmate ulterior în baza documentelor, care nu au fost verificate în cadrul controlului de Serviciul Fiscal de Stat în sumă de 500 822 de lei, precum și cele de 50 032 de lei, care au fost suportate în scopul activității de întreprinzător.

Conform organului fiscal, în cadrul activității de întreprinzător pentru anul 2014, cheltuielile în sumă de 548 420 de lei nu ar fi fost suportate.

La acest capitol a menționat că, cheltuielile în cauză în sumă de 548 420 de lei reflectate în contabilitatea reclamantului și deduse în contextul calculării și declarării impozitului pe venit pentru A/2014, sunt constituite din 128 020 de lei, ce reprezintă sinecostul mărfurilor reflectate la contul contabil 217 de către SRL „Euro Motor Trans” și vândute ulterior de reclamant și, respectiv suma de 420 400 lei ce reprezintă sinecostul materiei prime, care în mod similar au fost vândute ulterior de către reclamant.

Astfel, relevă că, situația privitor la cheltuielile în sumă de 548 420 de lei reflectate de reclamant pentru A/2014 și calificate de Serviciul Fiscal de Stat ca nefiind suportate în scopul activității de întreprinzător, este similară și absolut

identică cu cea pentru A/2013, însă Serviciul Fiscal de Stat în cadrul controlului nu a verificat toate activitățile desfășurate, verificând cheltuielile doar prin prisma activității de transport. În cadrul examinării cererii prelabile, Serviciul Fiscal de Stat a refuzat de a supune verificării documentele aferente A/2014 care justifică cheltuielile deduse, respectiv neîntemeiat fiind acuzat și sancționat de comitere unor încălcări fiscale inexistente.

Serviciul Fiscal de Stat a indicat că pentru anul 2015 și 2016 cheltuielile în sumă de 32 515 de lei, ce reprezintă costul motorinei casate supra normativ pentru A/2015 și suma de 326 665 de lei pentru A/2016, nu ar fi fost utilizate în activitatea de transport, respectiv nu în scopul activității de întreprinzător.

Legislația în vigoare, inclusiv cea fiscală, nu stabilește și nici nu reglementează careva indici sau norme de consum a combustibilului pentru categorii și modelele de automobile, tipul de combustibil, factorii climaterici, parametrii de consum al automobilului, starea lui și mulți alți factori care pot contribui la consumul de combustibil al unui automobil concret.

Prin urmare, consideră că, invocarea de către Serviciul Fiscal de Stat al casării motorinei în sumă de 32 515 de lei ca supra normativ în lipsa unor normative legale este vădit ilegală or, casarea motorinei are loc în baza ordinului administratorului societății privind aprobarea consumului factual al unităților de transport potrivit distanțelor parcurse conform foliilor de parcurs.

În aceste condiții, relevă că SRL „Euro Motor Trans” dispune de toate documentele, ce confirmă distanțele parcurse de automobilele pe care le deținea în A/2015 și A/2016, consumul factual fiind aprobat prin ordinul conducerii societății.

În ce privește motorina în sumă de 106 296 de lei, care nu ar fi confirmată documentar, respectiv neîntemeiat dedusă la cheltuieli conform Serviciului Fiscal de Stat, reclamantul nu neagă faptul că SRL „Euro Motor Trans” procură în bază de facturi fiscale în Republica Moldova de la companiile petroliere anumite cantități de motorină, însă în esență, aceste cantități de motorină procurate în Republica Moldova evident sunt insuficiente pentru realizarea curselor internaționale de transport de mărfuri.

Astfel, pentru situația în care combustibilul procurat în Republica Moldova pe facturi fiscale cu care a fost alimentat automobilul se consumă după ieșirea camionului peste hotarele Republicii Moldova, acesta necesită a fi alimentat la locul de aflare a lui în străinătate. Pentru alimentarea unității de transport în străinătate, conducătorului auto se eliberează de către SRL „Euro Motor Trans” mijloace bănești în numerar ceea ce constituie decont de avans din care conducătorul alimentează unitatea de transport, prezentînd ulterior la reîntoarcere în Republica Moldova cecurile eliberate de stațiile de alimentare privind cantitățile de motorină și costul lor, în baza cărora SRL „Euro Motor Trans” și reflectă în contabilitate în dependență de țară cheltuielile în cauză privind procurarea motorinei, fiind întocmite actele de evidență a deconturilor de avans (numerarul eliberat și cheltuielile achitate cu acesta). Pe marginea faptelor economice nominalizate mai sus, SRL „Euro Motor Trans” în cele din urmă întocmește deconturile de avans.

Astfel, susține că, în cadrul controlului fiscal efectuat, Serviciul Fiscal de Stat nu a supus verificării evidența deconturilor de avans pe care le deține SRL „Euro

Motor Trans” și care reflectă suma cheltuielilor suportate în legătură cu procurarea motorinei pentru prestarea serviciilor de transport, inclusiv pentru perioada fiscală a A/2013, verificând doar registrul livrărilor și procurărilor efectuate de SRL „Euro Motor Trans” în care sunt reflectate doar facturile fiscale aferente procurării motorinei de la agenții economici din Republica Moldova.

Prin urmare, reieșind din specificul activității de transport rutier care implică și achitarea cu numerar, inclusiv pentru combustibilul procurat, reclamantul SRL „Euro Motor Trans” susține că, dispune de toate documentele confirmative de procurare a motorinei cu numerar, acestea fiind reflectate în deconturile de avans și evidența lor, însă care nefiind verificate de către Serviciul Fiscal de Stat în cadrul controlului, neîntemeiat a indicat că motorina procurată în sumă de 106 296 de lei ar fi neconfirmată documentar și s-ar permite deducerea acesteia doar în proporție de 0,2 %, iar reclamantul reflectând-o la cheltuieli, ar fi majorat cheltuielile neconfirmate documentar, respectiv ar fi diminuat venitul impozabil.

Pentru anul 2014, 2015, 2016 Serviciul Fiscal de Stat indică că nu ar fi confirmate documentar sumele de 712 347 de lei A/2014, 833 498 de lei A/2015 și 758 802 de lei A/2016, neîntemeiat ar fi fost majorate aceste cheltuieli, și respectiv reclamantul ar fi diminuat astfel venitul impozabil calculat și declarat.

Reiterează că, aceste cheltuieli constau din cheltuielile confirmate documentar prin deconturile de avans efectuate de reclamantul SRL „Euro Motor Trans” în legătură cu prestarea serviciilor de transport și sinecostul mărfurilor comercializate în perioada fiscală a A/2014 - A/2016.

Din motivul nesupunerii verificării la momentul efectuării controlului fiscal, dar și refuzului Serviciului Fiscal de Stat de a le verifica la etapa ulterioară de examinare a cererii prealabile înaintate, susține că, Serviciul Fiscal de Stat în mod vădit neîntemeiat a ajuns la concluzia eronată că cheltuielile nominalizate mai sus ar fi unele neconfirmate documentar, respectiv care au fost excluse din deduceri și în consecință SRL „Euro Motor Trans” ar fi diminuat astfel venitul impozabil declarat pentru perioadele fiscale ale A/2014 - A/2016.

Invocarea încălcării privind nerespectarea art. 26 alin. (2) din Codul fiscal și majorarea uzurii calculate a mijloacelor fixe în scopuri fiscale pentru A/2013 cu 1 193 169 lei, A/2014 cu 835 224 lei, pentru A/2015 cu 391 003 lei și pentru A/2016 cu 255 388 lei, la fel nu este demonstrată, atragând atenția la faptul că, mijloacele fixe la care Serviciul Fiscal de Stat face referire prin decizia contestată din 24.11.2017, invocând că, reclamantul SRL „Euro Motor Trans” ar fi majorat uzura calculată în scopuri fiscale a acestora, sunt constituite din mijloacele de transport, clădiri, mărfurile și materialele pe care SRL „Euro Motor Trans” le-a primit ca urmare a reorganizării prin separarea a societății „Termotrans-Grup” SRL în baza bilanțului de separare a activelor și pasivelor SRL „Termotrans-Grup” din 01.09.2012, conform actului de transmitere a patrimoniului ce se separă de la SRL „Termotrans-Grup” la SRL „Euro Motor Trans” în legătură cu reorganizarea SRL „Termotrans-Grup” din 01.09.2012. Or, art. 58 alin. (3) din Codul fiscal, prevede că, în cazul reorganizării, agentul economic cumpărător preia metoda de evidență a agentului economic procurat împreună cu stocurile sale de mărfuri și materiale, pierderile raportate în viitor, conturile dividendelor și alte atribute legate de impozitare, astfel încât agentul economic cumpărător se substituie celui procurat în

ce privește aceste atribute. Prin urmare, din norma enunțată mai sus, se constată explicit efectele juridice inclusiv și sub aspect fiscal ale reorganizării societății și în special privitor la faptul că agentul economic cumpărător preia de la agentul economic procurat metoda de evidență împreună cu stocurile de mărfuri și materiale la valoarea lor din bilanțul de separare, substituindu-se celui procurat în aceste atribute.

Din cele expuse mai sus, conchide reclamantul că, reflectând în evidența sa contabilă valoarea patrimoniului primit în baza bilanțului de separare a activelor și pasivelor SRL „Termotrans-Grup” din 01 septembrie 2012 și conform actului de transmitere a patrimoniului ce se separă de la SRL „Termotrans-Grup” la SRL „Euro Motor Trans” în legătură cu reorganizarea SRL „Termotrans-Grup” din 01 septembrie 2012, în mod absolut corect și legal a calculat uzura acestor mijloace fixe primite în rezultatul reorganizării SRL „Termotrans-Grup” din valoarea de transmitere a acestora pentru perioadele fiscale ale A/2013, A/2014, A/2015 și A/2016.

Prin urmare, consideră că afirmațiile Serviciului Fiscal de Stat din decizia contestată potrivit cărora se indică că reclamantul SRL „Euro Motor Trans” calculând uzura mijloacelor fixe din valoarea de transmitere a acestora în rezultatul reorganizării SRL „Termotrans-Grup” a majorat uzura calculată a acestora în scopuri fiscale pentru A/2013 cu 1 193 169 de lei, A/2014 cu 835 224 de lei, pentru A/2015 cu 391 003 de lei și pentru A/2016 cu 255 388 de lei, este contrară prevederile nominalizate din art. 58 alin. (3) din Codul fiscal și respectiv ilegală.

Cu privire la invocarea încălcării privind nerespectarea art. 30 alin. (1) din Codul fiscal, atribuirea de către reclamant la deduceri a amenzilor și penalităților aplicate și calculate de Serviciul Fiscal de Stat în sumă de 185 618 de lei în A/2013 și 5 331 de lei în A/2016, reclamantul atrage atenția că prin decizia contestată cu nr. 119/2248 din 24.11.2017, Serviciul Fiscal de Stat a indicat că reclamantul SRL „Euro Motor Trans” a atribuit la deduceri suma amenzilor și penalităților aplicate de Serviciul Fiscal de Stat în mărime de 185 618 de lei în A/2013.

La rândul său, indică că, reclamantul nu a manifestat nici o atitudine atît de inconștientă de a atribui la deduceri și reflecta în contabilitate ca cheltuieli amenzi, penalități și majorări de întârziere calculate or, acestea în mod direct se stipulează în Codul fiscal că sunt nedeductibile.

Afirmă că, urmare a contestației exercitate prin cererea prealabilă din 10.01.2017 asupra deciziei nominalizate mai sus, deși prin actul de control fiscal din 27.10.2017 și decizia asupra cazului de încălcare fiscală din 24.11.2017 a indicat că reclamantul ar fi atribuit această sumă a amenzilor și penalităților în mărime de 185 618 de lei la cheltuieli, în consecință, prin decizia pronunțată la 15.02.2018 pe marginea constăției depuse, Serviciul Fiscal de Stat a recunoscut faptul netemeinicii indicării că reclamantul ar fi atribuit la deducere această sumă în mărime de 185 618 de lei ca amenzi și penalități la cheltuieli, iar conform contului curent al contribuabilului SRL „Euro Motor Trans” nu figurează o asemenea sumă atribuită la deducere, respectiv după cum a susținut și contribuabilul că nu a fi fost reflectată în contabilitatea sa o asemenea sumă.

Prin urmare, susține că, SRL „Euro Motor Trans” cum nu a reflectat în contabilitatea sa și/sau ar fi atribuit la deduceri suma amenzilor și penalităților în

mărime de 185 618 de lei în A/2013, în mod similar nu a atribuit la deduceri și reflectat în contabilitatea sa la cheltuieli, nici suma amenzilor și penalităților aplicate în mărime de 5 331 de lei în A/2016, și respectiv, nici nu are reflectat un asemenea fapt în contabilitate.

Astfel, conchide că invocarea Serviciului Fiscal de Stat a atribuirii de către SRL „Euro Motor Trans” a sumelor amenzilor și penalităților atât în A/2013, cât și în A/2016 a avut doar scopul Serviciului Fiscal de Stat de a completa și exclude de la deduceri cheltuielile reclamantului SRL „Euro Motor Trans”, cât mai multe sume pentru a mări artificial valoarea veniturilor, care ar fi fost diminuate și a calcula sume cât mai mari ale impozitului pe venit spre plată neîntemeiat.

Cu privire la invocarea încălcării privind nerespectarea prevederilor art. 32 din Codul fiscal, reclamantul a invocat că, conform normei nominalizate, dacă pe parcursul perioadei fiscale, cheltuielile aferente activității de întreprinzător depășesc venitul brut al contribuabilului pe perioada fiscală curentă, suma pierderilor rezultate din această activitate va fi raportată eșalonat pe următoarele cinci perioade fiscale, indicând Serviciul Fiscal de Stat prin decizia contestă că se acceptă spre deducere suma pierderilor fiscale din perioadele precedente aferente anului 2010, permise spre deducere în perioadele fiscale A/2013 - A/2015 în sumele de 42 826 de lei, respectiv esența constă în faptul că SRL „Euro Motor Trans” de fapt a raportat suma pierderilor din perioada fiscală precedentă a A/2010 pentru 3 ani, adică pentru următoarele trei perioade fiscale a A/2010 - A/2013, atunci când în opinia Serviciului Fiscal de Stat acestea urmau a fi raportate nu pentru următoarele trei perioade fiscale după cum a efectuat reclamantul, ci pentru următoarele cinci perioade fiscale și în sumă de 42 826 de lei. Prin urmare, SRL „Euro Motor Trans” ar fi în primul rând majorat neîntemeiat cu 58 215 de lei în A/2014 suma pierderilor pentru anii precedenți, iar în al doilea rând în consecință a acestui fapt, ar fi calculat greșit venitul impozabil și respectiv perfectat și prezentat declarații pe impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător ce conțin informații neautentice.

În acest context, menționează că încălcarea în cauză nu este corect atribuită reclamantului reieșind din simplu fapt că, la data când reclamantul SRL „Euro Motor Trans” a raportat suma pierderilor din perioada precedentă a A/2010 și respectiv divizând pierderile în cauză proporțional, eșalonat pentru trei perioade ulterioare, norma juridică de la art. 32 din Codul fiscal prevedea că, suma pierderilor se raportează pentru următoarele trei perioade fiscale ulterioare. Totodată, susține reclamantul că, la data efectuării controlului fiscal din 27.10.2017 norma de la art. 32 din Codul fiscal începând cu data de 01.01.2017 a fost modificată de la sintagma „următoarele trei perioade fiscale” la sintagma „următoarele cinci perioade fiscale”, iar Serviciul Fiscal de Stat, nu a ținut cont de acest aspect legislativ și a aplicat norma art. 32 din Codul fiscal de la data controlului fiscal, adică la 27.10.2017.

Astfel, relevă că, urmare a contestației depuse prin cererea prealabilă din 10.01.2018 la decizia din 24.11.2017, Serviciul Fiscal de Stat a sesizat eroarea admisă concomitent cu invocarea comiterii de reclamantul SRL „Euro Motor Trans” a acestei încălcări fiscale și a exclus-o prin decizia din 15.02.2018 modificarea deciziei asupra cazului de încălcare a legislației din 24.11.2017, însă,

esența abordării acestei încălcări, care a fost exclusă de Serviciului Fiscal de Stat la momentul actual se impune și constă în aceea că modificarea operată prin decizia din 15.02.2018 la decizia din 24.11.2017 cu privire la această eroare admisă de Serviciul Fiscal de Stat, dar și în esență conținutul deciziei din 15.02.2018, se referă prin modificarea calculelor în exclusivitate cu referire la ceea ce ține de suma venitului impozabil determinată și impozitul pe venit calculat prin decizia asupra cazului de încălcare a legislației din 24.11.2017 privind A/2013, în rest, după cum rezultă nemijlocit din aceeași decizie din 15.02.2018, Serviciului Fiscal de Stat a menținut fără modificări decizia din 24.11.2017 adică în privința perioadelor fiscale ale A/2014 și A/2015 pentru care de asemenea a determinat venitul impozabil și calculat impozitul pe venit ca calcule în care se includ și sumele de 42 826 de lei apreciate eronat de Serviciului Fiscal de Stat după cum a arătat că urmau a fi raportate de reclamant pentru următoarele cinci perioade fiscale - pînă în A/2015.

Din cele expuse mai sus, consideră că, calculele Serviciului Fiscal de Stat privind determinarea venitului impozabil și impozitul pe venit calculat spre plată sunt afectate inclusiv și de erori și nu pot fi menținute pentru acest considerent.

Cu privire la invocarea încălcărilor privind nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c), art. 83 alin. (4) și art. 8 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal privind majorarea în consecință a pierderilor fiscale pentru A/2013 cu 1 620 829 de lei, care vor constitui zero lei, A/2015 cu 1 221 189 de lei care vor constitui zero lei, A/2016 cu 1 084 220 de lei care vor constitui zero lei și diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător cu 65 509 de lei în A/2013, 258 505 de lei în A/2014, cu 145 115 de lei în A/2015 și cu 33 031 de lei în A/2016, respectiv cea de prezentare a declarațiilor cu privire la impozitul pe venit pentru perioadele fiscale A/2013, A/2014, A/2015 și A/2016 ce conțin informații neautentice și de neachitare la buget în termenele stabilite a impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător pentru perioadele fiscale A/2013 - A/2016, în consecință și în temeiul netemeinicii și incorectitudinii determinării de către Serviciul Fiscal de Stat al venitului impozabil reieșind din motivele expuse la punctele de mai sus ale prezentei acțiuni privitor la fiecare încălcare în parte nefondat invocate reclamantului, exclude în mod implicit inclusiv și încălcările fiscale ce i se invocă de Serviciul Fiscal de Stat că ar fi fost comise de reclamantul SRL „Euro Motor Trans”.

Conchide că, Serviciul Fiscal de Stat vădit nefondat și contrar prevederilor legale, potrivit deciziei contestate cu nr. 199/2248 din 24.11.2017 a invocat comiterea de către SRL „Euro Motor Trans” a încălcărilor fiscale nominalizate calculând spre plată impozit pe venit din activitatea de întreprinzător în sumă de 502 160 de lei în urma micșorării pierderilor fiscale pentru A/2013 cu 1 620 829 de lei care vor constitui zero lei, pentru A/2015 cu 1 221 189 de lei care vor constitui zero lei și pentru A/2016 cu 1 084 220 de lei, care vor constitui zero lei, încasarea la buget 502 160 de lei, aplicînd astfel 198 127 de lei majorare de întîrziere și amenzi în mărime de 150 648 de lei pentru diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător, 17 377 de lei pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit în rate și 4 000 de lei pentru prezentarea cu informații

neautentice a Declarațiilor cu privire la impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător pentru perioadele fiscale A/2013, A/2014, A/2015, A/2016.

Consideră că, în cazul în care Serviciul Fiscal de Stat nu ar fi refuzat neîntemeiat și ilegal de a supune verificării toate documentele contabile ale reclamantului, inclusiv și pentru perioadele A/2013, A/2014, A/2015, A/2016, în consecință s-ar fi convins că, decizia adoptată din oficiu urmează a fi anulată la etapa prealabilă de soluționare a litigiului or, în esență o asemenea decizie precum cea cu privire la cazul de încălcare a legislației cu nr. 119/2248 din 24.11.2017 nici ar fi putut fi emisă, fără a se mai evolua pînă la formularea prezentei acțiuni în instanța de contencios administrativ.

În partea încălcărilor ce ține de invocarea nerespectării prevederilor art. 101 alin. (1), art. 102 alin. (2) și ale art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, la capitolul taxei pe valoare adăugată reclamantul menționează următoarele.

Reieșind din art. 24 alin. (2) din Codul fiscal, care permite deducerea cheltuielilor personale aferente activității de întreprinzător, în partea în care cheltuielile activității de întreprinzător le depășesc pe cele personale și care se referă la desfășurarea activității de întreprinzător, consideră reclamantul că Serviciul Fiscal de Stat nefondat a exclus trecerea în cont a sumei TVA aferente cheltuielilor personale care s-au referit la desfășurarea activității de întreprinzător în perioadele fiscale privind TVA ale L/03/2017 - L/08/2017.

La fel, în temeiul art. 188 alin. (2), (3) din Codul fiscal, reclamantul evidențiază că, avînd în vedere că declarația privind TVA pentru L/03/2017 urma a fi prezentată pînă la data de 25 a L/04/2017, în termenul stabilit și în conformitate cu prevederile legale nominalizate mai sus, a prezentat darea de seamă - declarația TVA corectă aferentă perioadei fiscale a L/03/2017 privind TVA.

În ceea ce privește mențiunea Serviciului Fiscal de Stat privitor la faptul că reclamantul SRL „Euro Motor Trans” nu ar fi reflectat livrările scutite de TVA în L/03/2017 în sumă de 61 lei și în L/05/2017 în sumă de 1 027 de lei, admiterea erorii de calcul în L/07/2017 ce a dus la majorarea trecerii în cont a TVA cu 60 lei, precum și prezentarea respectiv a declarațiilor TVA pentru perioadele fiscale ale L/03/2017 - L/08/2017, relevă SRL „Euro Motor Trans” că a declarat facturile fiscale respective aferente livrărilor scutite de TVA și dispune de dovada faptului respectiv, precum și a corectat în modul stabilit erorile de calcul admise, dovada a cărui în mod similar o deține.

Totodată atrage atenția că pentru încălcările care ar fi fost comise de către reclamant stipulate la prezentul punct din acțiune, Serviciul Fiscal de Stat precum rezultă din decizia contestată, nu a constatat careva obligații suplimentare ale SRL „Euro Motor Trans” față de buget, respectiv și nici nu a aplicat careva amenzi și sancțiuni față de SRL „Euro Motor Trans”.

În partea invocării comiterii încălcării privind nerespectarea prevederilor art. 92 și art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, privind neprezentarea dării de seamă fiscale privind veniturile calculate și impozitul pe venit reținut la sursa de plată pentru L/08/2015 cu reflectare în ea a sumei salariului îndreptat spre plată în mărime de 10 391 lei, reclamantul menționează următoarele.

Reieșind din prevederile art. 92 alin. (3) din Codul fiscal, darea de seamă a persoanelor ce rețin impozitul pe venit la sursa de plată se prezintă pentru suma

totală a plății și impozitul reținut, avînd în vedere că suma reținută a impozitului pentru salariul achitat în mărime de 10 391 de lei a constituit-o 0 lei, nefiind reținută o careva sumă a impozitului care ar genera obligații de plată a acestuia la buget în conformitate cu art. 90/1 din Codul fiscal, precum și ar rezulta că reclamantul SRL „Euro Motor Trans” a avut obligația de a declara un impozit pe venit care constituie 0 lei care nici nu a fost reținut, respectiv care ar fi urmat de a fi achitat la buget, ceea ce în mod similar nu a generat careva obligații suplimentare ale reclamantului de plată și respectiv ar fi constituit o încălcare pentru care ultimului i-ar fi fost aplicate sancțiuni pentru încălcarea legislației fiscale potrivit aceleiași decizii contestate.

Reieșind din ansamblul motivelor de fapt și de drept menționate mai sus, conchide reclamantul că decizia Serviciului Fiscal de Stat cu nr. 119/2248 din 24.11.2017 asupra cazului de încălcare a legislației comise de SRL „Euro Motor Trans” în partea menținută prin decizia cu nr. 56 din 15.02.2018, prin prisma art. 26 alin. (1) lit. a) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, necesită a fi anulată ca fiind ilegală în fond și emisă contrar prevederilor legii.

Totodată, consideră că decizia Serviciului Fiscal de Stat cu nr. 119/2248 din 24.11.2017 este pasibilă anulării integrale și în corespundere cu prevederile art. 26 alin. (1) lit. c) din Legea contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000, ca fiind una ilegală și emisă contrar procedurii stabilite.

În asemenea circumstanțe, solicită anularea integrală a deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 119/2248 din 24.11.2017 asupra cazului de încălcare a legislației comise de SRL „Euro Motor Trans” în partea menținută prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 56 din 15.02.2018.

Prin hotărârea din 05 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani a fost respinsă acțiunea, ca neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, SRL „Euro Motor Trans” în termenul stabilit a declarat apel împotriva hotărârii din 05 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

Prin decizia din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a casat integral hotărârea din 05 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o decizie nouă cu privire la admiterea cererii de chemare în judecată depusă de către SRL „Euro Motor Trans” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

S-a anulat decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 119/2248 din 24 noiembrie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Euro Motor Trans”, în partea menținută prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 56 din 15 februarie 2018.

Pentru a decide astfel, Colegiul judiciar, a constatat că prima instanță nu a stabilit circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei și neîntemeiat a ajuns la concluzia privind respingerea acțiunii din următoarele considerente.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ a atestat că, prima instanță eronat a constatat că, SRL „Euro Motor Trans” prin acțiunile sale a împiedicat efectuarea controlului fiscal prin neprezentarea documentelor or, în cazul dat Serviciul Fiscal de Stat nu a prezentat careva probe, ce ar confirma că,

SRL „Euro Motor Trans” ar fi împiedicat controlul fiscal prin neprezentarea documentelor la control, ignorând prevederile art. 253 alin. (1) din Codul fiscal, motiv din care i s-a aplicat o amendă în mărime de 5 000 de lei.

La acest capitol, Colegiul a reținut că, din materialele dosarului urmează că, prin citația seria D nr. 163640 din 19.04.2017, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat de la SRL „Euro Motor Trans” prezentarea documentelor aferente activității de întreprinzător pentru perioada anului 2013 - 2017, și anume, documente primare, de evidență, contracte, dări de seamă și a altor documente și informații ce țin de desfășurarea activității de întreprinzător pentru data de 27 aprilie 2017 (f.d. 227, vol. I).

Ca urmare, la data de 02.06.2017, apelantul a informat Serviciul Fiscal de Stat prin scrisoarea nr. 54 din 31.05.2017 despre faptul că, calculatorul întreprinderii a fost virusat de către persoane necunoscute, motiv din care la 09.02.2017 a fost sesizată Procuratura mun. Chișinău, în urma căreia a fost intentat un dosar penal la Comisariatul de Poliție Rîșcani. Totodată, apelantul ia comunicat că, în calculator se afla toată baza de date a întreprinderii (inclusiv programa 1C), iar reclamantul/apelantul nu dispune de datele contabile care sunt solicitate de organul de control, solicitând anularea controlului din motiv că nu sunt complete datele solicitate (f.d.229, vol. I).

La fel, Colegiul a reținut că, prin dezacordul nr. 172 din 23.11.2017 cu constatările din Actul de control din 27.10.2017, apelantul i-a comunicat intimatului despre faptul ridicării de către organul de urmărire penală actelor solicitate în temeiul procesului-verbal de percheziție din 26.03.2014 (f.d. 26, vol. I).

Din procesul-verbal de percheziție din 26.03.2014 urmează că, în timpul percheziției de către organul de urmărire penală – ofițerul principal de urmărire penală al DP Chișinău, au fost predate și ridicate benevol de către SRL „Euro Motor Trans” următoarele acte: set documente nr. 159 din 03.09.2013, nr. 940 din 30.12.2013, nr. 113 din 10.07.2013, nr. 123 din 01.07.2013, nr. 124 din 02.07.2013, nr. 128 din 01.07.2013, nr. 133 din 01.07.2013, listele angajaților pentru anii 2012 - 2013, foi de parcurs pentru anii 2012 - 2013, o mapă cu rapoartele lunare privind utilizarea autorizațiilor CEMT lunare/anuale 2012 cu copii, o mapă de culoare albastră cu rapoartele lunare privind utilizarea autorizațiilor CEMT pentru anul 2013 în copii, alte documente ce ar servi ca probe în cadrul cauzei penale nu au fost ridicate (f.d. 228, vol. I).

În acest context, Colegiul a considerat că, nu poate fi reținută concluzia instanței de fond precum că reclamantul a refuzat neîntemeiat prezentarea tuturor actelor solicitate de către Serviciul Fiscal de Stat, și anume, prezentarea documentelor aferente activității de întreprinzător pentru perioada anilor 2013 – 2017.

Mai mult, Colegiul a relevat, că Serviciul Fiscal de Stat, reexaminând decizia contestată la cererea prealabilă SRL „Euro Motor Trans”, prin decizia nr.56 din 15.02.2018 a anulat parțial decizia nr. 119/2248 din 24.11.2017 pentru perioada supusă controlului anului 2013, reținând probele prezentate de către apelant.

Din decizia contestată urmează precum că, SRL „Euro Motor Trans” a admis încălcarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat să țină evidența contabilă conform formelor și modului stabilit de legislație,

să întocmească și să prezinte organului fiscal și serviciului de colectare a impozitelor și taxelor locale dările de seamă fiscale prevăzute de legislație, să asigure integritatea documentelor de evidență contabilă în conformitate cu cerințele legislației, să efectueze încasările bănești în numerar prin intermediul dispozitivelor și sistemelor pentru înregistrarea operațiunilor cu numerar, respectând reglementările aprobate de Guvern, inclusiv Lista genurilor de activitate al căror specific permite efectuarea încasărilor bănești în numerar fără aplicarea mașinilor de casă și de control.

La acest capitol, Colegiul a reținut că, ignorarea art. 8 alin. (2) lit.c) din Codul fiscal de către apelant nu a fost demonstrată în ședința de judecată de către Serviciul Fiscal de Stat. Or, prin scrisoarea nr. 54 din 31.05.2017 menționată mai sus, apelantul a informat Serviciul Fiscal de Stat despre defecțiuni tehnice la calculator, prezentând ulterior documentele contabile, care au servit drept temei pentru anularea parțială a deciziei contestate, ceea ce denotă că apelantul ține contabilitatea, respectând prevederile legii.

Cu referire la încălcarea art. 24 alin. (1) din Codul fiscal, care prevăd că, se permite deducerea cheltuielilor ordinare și necesare, achitate sau suportate de contribuabil pe parcursul anului fiscal, exclusiv în cadrul activității de întreprinzător, Colegiul a atestat că, nu a fost probată nici ignorarea acestor prevederi prin atribuirea la deduceri a cheltuielilor de către apelant, care nu pot fi calificate ca cheltuieli ordinare și necesare suportate în activitatea de întreprinzător, după cum urmează: în A/2013 în sumă de 550 854 de lei, în A/2014 în sumă de 548 420 de lei, în A/2015 în sumă de 32 515 de lei și în A/2016 în sumă de 326 665 de lei.

Astfel, Colegiul a reținut că, însuși intimatul, examinând cererea prelabilă din 10.01.2018 depusă de către SRL „Euro Motor Trans” și verificând documentele contribuabilului pentru A/2013 sub formă de contracte, acte, facturi, etc. ce atestă livrările de mărfuri și materiale efectuate, a stabilit că cheltuielile în sumă de 500 822 de lei pentru A/2013 reprezintă cheltuieli ordinare și necesare suportate de contribuabil pe parcursul anului 2013, exclusiv în cadrul desfășurării activității de întreprinzător, acestea constituind costul mărfurilor vândute (contul contabil 711 „Costul vânzărilor”), respectiv a concluzionat că, apelantul a avut dreptul la deducerea cheltuielilor în sumă de 500 822 de lei, în corespundere cu prevederile art. 24 alin. (1) din Codul fiscal, urmînd să ajusteze cheltuielile în sumă de 50 032 de lei (550 854 lei - 500 822 lei), ce nu pot fi calificate ca ordinare și necesare suportate exclusiv în cadrul activității de întreprinzător (f.d.44, vol. I).

A evidențiat că, suma în mărime de 50 032 de lei pe care Serviciul Fiscal de Stat a menținut-o ca fiind cheltuieli calificate că nu ar fi fost în scopul activității de întreprinzător, reprezintă prin sine costul anvelopelor pe care SRL „Euro Motor Trans” le-a procurat pentru camioanele cu care prestează servicii de transport național și internațional de mărfuri deținute. Astfel, cheltuielile în sumă de 50 032 de lei ca cost al anvelopelor procurate, Serviciul Fiscal de Stat neîntemeiat nu le-a reținut că au fost suportate în scopul activității de întreprinzător (prestarea serviciilor de transport), calificînd că, nu toate camioanele pe care SRL „Euro Motor Trans” le deținea au fost implicate în prestarea serviciilor de transport. Or, argumentul dat se combate prin Lista tuturor unităților de transport deținute în

A/2013 și extrasul din registrul foilor de parcurs pentru A/2013, care denotă că, toate unitățile de transport ale SRL „Euro Motor Trans” au fost în A/2013 implicate în prestarea serviciilor de transport (f.d.49-57, vol. I).

Instanța de apel a subliniat că, toate cheltuielile, care au fost reflectate în contabilitatea SRL „Euro Motor Trans” pentru A/2013 au fost corect contabilizate de ultimul și deduse, iar ca urmare corect a fost calculat și declarat venitul impozabil de către apelantul/reclamant, inclusiv cele confirmate ulterior în baza documentelor, care nu au fost verificate în cadrul controlului de Serviciul Fiscal de Stat în sumă de 500 822 de lei, precum și cele de 50 032 de lei, care au fost suportate în scopul activității de întreprinzător, deci în consecință, contabilizările și reflectările acestora cu declararea lor a fost una corect efectuată, întemeiată și legală, ceea ce denotă că nu a diminuat nici un venit impozabil la capitolul dat, în suma și pentru perioada respectivă a A/2013.

Cît privește perioada anului 2014, invocată de către intimat în privința cheltuielilor, care nu ar fi fost suportate de către apelant, după cum invocă organul fiscal, în cadrul activității de întreprinzător în sumă de 548 420 de lei, Colegiul a reținut că, în ședința de judecată s-a stabilit că, sumă de 548 420 de lei reflectată în contabilitatea apelantului și dedusă în contextul calculării și declarării impozitului pe venit pentru A/2014 se constituie din suma în mărime de 128 020 de lei, ce reprezintă sinecostul mărfurilor, care au fost reflectate la contul contabil 217 de către SRL „Euro Motor Trans” și vândute ulterior, fiind confirmate prin actele privind vânzarea lor, și suma de 420 400 de lei, ce reprezintă sinecostul materiei prime, care a fost vândută, deținând actele, ce confirmă vânzarea lor.

Mai mult, Colegiul a atestat că, situația privitor la cheltuielile în sumă de 548 420 de lei reflectate pentru A/2014 de apelant și calificate de Serviciul Fiscal de Stat ca nefiind suportate în scopul activității de întreprinzător, este similară și absolut identică cu cea privitor la A/2013, iar calificarea respectivă neîntemeiată atribuită. Or, Serviciul Fiscal de Stat în cadrul controlului nu a verificat toate activitățile desfășurate, verificînd și căutînd justificarea tuturor cheltuielilor doar prin prisma activității de transport, iar apelantul a desfășurat și alte activități, documentele justificative și confirmative privitor la care, în cadrul controlului fiscal, Serviciul Fiscal de Stat nu le-a supus verificării, deși acestea sunt, inclusiv contabilizate, iar în cadrul examinării cererii prelabile, Serviciul Fiscal de Stat a refuzat de a le supune verificării aceste documentele aferente A/2014 care justifică cheltuielile deduse.

Astfel, în cazul în care Serviciul Fiscal de Stat nu refuza și ar fi supus verificării aceste documente, ce confirmă cheltuielile respective în sumă de 548 420 lei aferente A/2014, respectiv urma să le excludă din decizia asupra cazului de încălcare fiscală adoptată similar excluderii celor de la acest capitol pentru A/2013, ceea ce în consecință ar fi redus volumul pretensei încălcări constatate de Serviciul Fiscal de Stat de diminuare a venitului impozabil ca rezultat al deducerii acestor cheltuieli.

Completul specializat a reținut că, din decizia nr. 56 din 15.02.2018 emisă pe marginea contestației împotriva deciziei nr. 119/2248 din 24.11.2017, nu rezultă o motivație clară din care considerente organul fiscal a reexaminat doar perioada anului 2013, omițînd să se expună în privința perioadei supuse controlului 2014 -

2016, solicitată de a fi reexaminată de către apelant, care a prezentat toate actele necesare, punând la dispoziție documentele contabile. Or, în ședința de judecată a instanței de apel reprezentantul intimatului nu a putut justifica reținerea spre reexaminarea doar a perioadei anului 2013, fiind în imposibilitate de a explica motivul evitării reexaminării perioadei 2014 - 2016 supusă controlului.

Cu referire la perioada anilor 2015 și 2016 invocată de către organul fiscal în privința cheltuielilor în sumă de 32 515 de lei, ce reprezintă costul motorinei casate supranormativ pentru A/2015 și suma de 326 665 de lei pentru A/2016, care în viziunea Serviciului Fiscal de Stat este o sumă supranormativă, care nu ar fi fost utilizată în scopul activității de transport, respectiv în scopul activității de întreținător, Colegiul a reținut că, Serviciul Fiscal de Stat neîntemeiat exclude de la deducere această sumă a valorii motorinei ca fiind supranormativă. Or, legislația în vigoare, inclusiv cea fiscală, nu stabilește și nici nu reglementează careva indici sau norme de consum al combustibilului pentru categorii și modelele de automobile, tipul de combustibil, factorii climaterici, parametrii de consum al automobilului, dependența condițiilor, starea lui și mulți alți factori care pot contribui la consumul de combustibil al unui automobil concret.

Colegiul a reținut că, SRL „Euro Motor Trans” dispune de toate documentele, ce confirmă distanțele parcurse de automobilele pe care le deține în A/2015 și A/2016, consumul factual a lor aprobat prin ordinul nr. 02 din 02.01.2012 privind stabilirea consumului combustibilului de către unitățile de transport, Lista unităților de transport, începând cu anul 2013, Registrul de evidență a foilor de parcurs pentru anii 2013 - 2016 (f.d.49, 50-70, 112, vol. I).

Instanța de apel, a reținut că, potrivit hotărârii contestate, apelantul ar fi admis încălcarea prevederilor art. 24 alin. (10) din Codul fiscal, care prevede că, se permite deducerea cheltuielilor ordinare și necesare suportate de contribuabil pe parcursul perioadei fiscale, neconfirmate documentar, în mărime de 0,2% din venitul impozabil, admițând majorarea sumei cheltuielilor neconfirmate documentar atribuite la deduceri cu 110 038 lei în A/2013, cu 712 347 de lei în A/2014, cu 833 498 de lei în A/2015 și cu 758 802 de lei în A/2016.

Astfel, Colegiul a atestat că, în ședința de judecată s-a stabilit că, pentru anul 2013 suma în mărime de 111 218 de lei este constituită din suma în mărime de 4 922 de lei ca obiecte de mică valoare și scurtă durată, și motorină în sumă de 106 296 de lei, respectiv, reieșind din prevederile art. 24 alin. (10) din Codul fiscal, care permit deducerea cheltuielilor neconfirmate documentar în mărime de 0,2%, se denotă că, SRL „Euro Motor Trans” nu a admis ignorarea prevederilor art. 24 alin. (10) din Codul fiscal, prezentând confirmarea sumei în mărime de 4 922 de lei, ce constituie valoarea obiectelor de mică valoare și scurtă durată, or, aceste bunuri au fost vândute în perioada A/2014 din care motive valoarea acestora fără sinecost și a fost reflectată la cheltuieli, deci argumentul Serviciului Fiscal de Stat precum că nu ar fi confirmate documentar este unul neîntemeiat.

În ceea ce privește motorina în sumă de 106 296 de lei, care nu ar fi fost confirmată documentar și neîntemeiat dedusă la cheltuieli, după cum invocă Serviciul Fiscal de Stat, în ședința de judecată s-a stabilit că, SRL „Euro Motor Trans” procură în bază de facturi fiscale în Republica Moldova de la companiile

petroliere anumite cantități de motorină, care sunt insuficiente pentru realizarea curselor internaționale de transport de mărfuri.

Colegiul a relevat că, Serviciul Fiscal de Stat nu a supus verificării evidența deconturilor de avans pe care le deține SRL „Euro Motor Trans” care reflectă suma cheltuielilor suportate în legătură cu procurarea motorinei pentru prestarea serviciilor de transport, inclusiv pentru perioada fiscală a A/2013, verificând doar registrul livrărilor și procurărilor efectuate de SRL „Euro Motor Trans” în care sunt reflectate doar facturile fiscale aferente procurării motorinei doar de la agenții economici din Republica Moldova.

Prin urmare, instanța de apel a relevat că, în ședința de judecată s-a stabilit că, SRL „Euro Motor Trans” dispune de toate documentele confirmative privind procurarea motorinei cu numerar, acestea fiind reflectate în deconturile de avans și evidența lor, care nefiind verificate de către Serviciul Fiscal de Stat în cadrul controlului, neîntemeiat au fost indicate precum că, motorina procurată în sumă de 106 296 de lei ar fi neconfirmată documentar și s-ar permite deducerea acesteia doar în proporție de 0,2%, iar apelantul/reclamantul reflectând-o la cheltuieli, ar fi majorat cheltueile neconfirmate documentar, respectiv ar fi diminuat venitul impozabil.

Cu referire la anii 2014, 2015, 2016 în privința cărora Serviciul Fiscal de Stat a indicat precum că nu ar fi fost confirmate documentar sumele în mărime de 712 347 lei A/2014, 833 498 lei A/2015 și 758 802 lei A/2016 și respectiv neîntemeiat ar fi fost majorate aceste cheltuieli, prin ce ar fi fost diminuat venitul impozabil calculat și declarat, Colegiul a reținut că, aceste cheltuieli la fel constau din cheltuielile confirmate documentar prin deconturile de avans efectuate de SRL „Euro Motor Trans” în legătură cu prestarea serviciilor de transport și sinecostul mărfurilor comercializate în perioada fiscală a A/2014 - A/2016 a căror confirmare documentare SRL „Euro Motor Trans” o deține în totalitate pentru fiecare sumă reflectată la cheltuieli. Astfel, Colegiul a considerat că, din motivul nesupunerii verificării la momentul efectuării controlului fiscal, dar și al refuzului Serviciului Fiscal de Stat de a le verifica la etapa ulterioară de examinare a cererii prelabile înaintate, Serviciul Fiscal de Stat neîntemeiat a ajuns la concluzia eronată că cheltuielile nominalizate mai sus ar fi unele neconfirmate documentar, respectiv care au fost excluse din deduceri și în consecință indică prin decizia contestată că SRL „Euro Motor Trans” ar fi diminuat astfel venitul impozabil declarat pentru perioadele fiscale ale A/2014 - A/2016.

Cât privește admiterea încălcării de către apelant a prevederilor art. 26 alin. (2) din Codul fiscal (în vigoare la momentul efectuării controlului), care prevăd că, proprietatea pe care se calculează uzura este proprietatea materială reflectată în bilanțul contribuabilului în conformitate cu legislația și folosită în activitatea de întreprinzător, a cărei valoare scade prezumtiv ca urmare a uzurii fizice și morale și a cărei perioadă de exploatare este mai mare de un an, iar valoarea ei depășește suma de 6 000 lei, și anume prin majorarea uzurii calculate a mijloacelor fixe în scopuri fiscale pentru A/2013 cu 1 193 169 lei, A/2014 cu 835 224 lei, pentru A/2015 cu 391 003 lei și pentru A/2016 cu 255 388 lei, Colegiul a menționat că, în ședința de judecată nu s-a regăsit confirmare nici încălcarea respectivă.

Prin urmare, Colegiul a conchis că, sunt exprimate efectele juridice ale reorganizării societății și anume când agentul economic cumpărător preia de la agentul economic procurat metoda de evidență împreună cu stocurile de mărfuri și materiale la valoarea lor din bilanțul de separare, substituindu-se celui procurat în aceste atribute. Or, apelantul, reflectînd în evidența sa contabilă valoarea patrimoniului primit în baza Bilanțului de separare a activelor și pasivelor SRL „Termotrans-Grup” din 01.09.2012 și actului de transmitere a patrimoniului, ce se separă de la SRL „Termotrans-Grup” la SRL „Euro Motor Trans” în legătură cu reorganizarea SRL „Termotrans-Grup” din 01.09.2012, a acționat corect și legal a calculat uzura acestor mijloace fixe primite în rezultatul reorganizării SRL „Termotrans-Grup” din valoarea de transmitere a acestora pentru perioadele fiscale ale A/2013, A/2014, A/2015 și A/2016.

Cu privire la invocarea încălcării privind nerespectarea art. 30 alin. (1) din Codul fiscal, care prevede că, nu se permite deducerea impozitului pe venit, instituit în prezentul titlu, a penalităților și a amenzilor aferente lui, precum și a amenzilor și penalităților aferente altor impozite, taxe și plăți obligatorii la buget, a amenzilor și penalităților aplicate pentru încălcarea actelor normative, și anume prin atribuirea de către apelant/reclamant la deduceri a amenzilor și penalităților aplicate și calculate de Serviciul Fiscal de Stat în sumă de 185 618 lei în A/2013 și 5 331 lei în A/2016, Colegiul a reținut că, intimatul prin decizia contestată a invocat că, SRL „Euro Motor Trans” a atribuit la deduceri suma amenzilor și penalităților aplicate de Serviciul Fiscal de Stat în mărime de 185 618 lei în A/2013, neavînd un suport probant.

Mai mult, Colegiul a atestat că, însuși intimatul, examinînd cererea prealabilă din 10.01.2017, a recunoscut faptul netemeinicii indicării că SRL „Euro Motor Trans” ar fi atribuit la deducere această sumă în mărime de 185 618 de lei ca amenzi și penalități la cheltuieli, iar conform contului curent al contribuabilului SRL „Euro Motor Trans” nu figurează o asemenea sumă atribuită la deducere, respectiv după cum a susținut și contribuabilul SRL „Euro Motor Trans” că nu a fost reflectată în contabilitatea sa o asemenea sumă vreodată, respectiv nu a atribuit la deduceri și reflectat în contabilitatea sa la cheltuieli nici suma amenzilor și penalităților aplicate în mărime de 5 331 lei în A/2016.

Cât privește invocarea încălcării privind nerespectarea prevederilor art. 32 din Codul fiscal, Colegiul a reținut că, examinînd cererea prealabilă din 10.01.2018 la decizia contestată din 24.11.2017, Serviciul Fiscal de Stat a sesizat eroarea admisă concomitent cu invocarea comiterii de SRL „Euro Motor Trans” a acestei încălcări fiscale și a exclus-o prin modificarea prin decizia din 15.02.2018 a deciziei asupra cazului de încălcare a legislației din 24.11.2017, însă, esența abordării acestei încălcări, care a fost exclusă de Serviciului Fiscal de Stat la momentul actual se impune și constă în aceea că modificarea operată prin decizia din 15.02.2018 la decizia din 24.11.2017 cu privire la această eroare admisă de Serviciul Fiscal de Stat, dar și în esență conținutul deciziei din 15.02.2018, se referă prin modificarea calculelor în exclusivitate cu referire la ceea ce ține de suma venitului impozabil determinată și impozitul pe venit calculat prin decizia asupra cazului de încălcare a legislației din 24.11.2017 privind A/2013, iar, în rest, după cum rezultă nemijlocit din aceeași decizie din 15.02.2018, Serviciului Fiscal de Stat a menținut fără

modificări decizia din 24.11.2017 adică în privința perioadelor fiscale ale A/2014 și A/2015 pentru care deasemenea a determinat venitul impozabil și calculat impozitul pe venit ca calcule în care se includ și sumele de 42 826 de lei apreciate eronat de Serviciului Fiscal de Stat după cum a arătat că urmau a fi reportate de reclamant pentru următoarele cinci perioade fiscale - pînă în A/2015.

Astfel, din considerentele menționate calculele Serviciului Fiscal de Stat privind determinarea venitului impozabil, care ar fi fost precum se afirmă diminuat de SRL „Euro Motor Trans” și impozitul pe venit calculat spre plată sunt afectate de erori și respectiv nu pot fi menținute.

Cu privire la invocarea încălcărilor privind nerespectarea prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c), art. 83 alin. (4) și art. 8 alin. (2) lit. e) din Codul fiscal, Colegiul a conchis că, Serviciul Fiscal de Stat neîntemeiat a invocat comiterea de către SRL „Euro Motor Trans” a încălcărilor fiscale nominalizate, calculînd spre plată impozit pe venit din activitatea de întreprinzător în sumă de 502 160 lei în urma micșorării pierderilor fiscale pentru A/2013 cu 1 620 829 de lei care vor constitui zero lei, pentru A/2015 cu 1 221 189 de lei care vor constitui zero lei și pentru A/2016 cu 1 084 220 de lei, care vor constitui zero lei, încasarea la buget 502 160 de lei, aplicînd astfel 198 127 de lei majorare de întîrziere și amenzi în mărime de 150 648 lei pentru diminuarea impozitului pe venit din activitatea de întreprinzător, 17 377 lei pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit în rate și 4 000 de lei pentru prezentarea cu informații neautentice a declarațiilor cu privire la impozitul pe venit din activitatea de întreprinzător pentru perioadele fiscale A/2013, A/2014, A/2015, A/2016.

În partea încălcărilor ce ține de invocarea nerespectării prevederilor art. 101 alin. (1) din Codul fiscal, la fel și prevederilor art. 115 alin. (1) din Codul fiscal, Colegiul a menționat că, în ședința de judecată nu au fost probate nici admiterea acestor încălcări. La acest capitol, Colegiul a reținut alegațiile apelantului cu referire la prevederile art. 24 alin. (2) din Codul fiscal, care prevăd că, în cazul în care cheltuielile suportate de contribuabil cuprind cheltuielile aferente activității de întreprinzător și cheltuielile personale, deducerea se permite numai atunci cînd cheltuielile aferente activității de întreprinzător le depășesc pe cele personale și numai pentru acea parte a cheltuielilor care se referă nemijlocit la desfășurarea activității de întreprinzător.

Reieșind din prevederile normei citate, care permite deducerea cheltuielilor personale aferente activității de întreprinzător, în partea în care cheltuielile activității de întreprinzător le depășesc pe cele personale și care se referă la desfășurarea activității de întreprinzător, Colegiul a considerat că, Serviciul Fiscal de Stat nefondat a exclus trecerea în cont a sumei TVA aferente cheltuielilor personale care s-au referit la desfășurarea activității de întreprinzător în perioadele fiscale privind TVA ale L/03/2017 - L/08/2017.

Colegiul a relevat că, în ședința de judecată s-a stabilit că, apelantul, avînd în vedere că declarația privind TVA pentru L/03/2017 urma a fi prezentată pînă la data de 25 a L/04/2017, în termenul stabilit și în conformitate cu prevederile legale nominalizate mai sus, a prezentat darea de seamă - declarația TVA corectă aferentă perioadei fiscale a L/03/2017 privind TVA.

În ceea ce privește mențiunea Serviciului Fiscal de Stat precum că, SRL „Euro Motor Trans” nu ar fi reflectat livrările scutite de TVA în L/03/2017 în sumă de 61 lei și în L/05/2017 în sumă de 1 027 de lei, admițând erorii de calcul în L/07/2017, ce au dus la majorarea trecerii în cont a TVA cu 60 lei, precum și prezentarea respectiv a declarațiilor TVA pentru perioadele fiscale ale L/03/2017 - L/08/2017, Colegiul a menționat că, SRL „Euro Motor Trans” a declarat facturile fiscale respective aferente livrărilor scutite de TVA și dispune de dovada faptului respectiv, precum și a corectat în modul stabilit erorile de calcul admise, dovada a cărui în mod similar o deține.

Mai mult, după cum s-a menționat mai sus, procurarea combustibilului (motorinei) și casarea ei, este confirmată prin facturile fiscale, iar utilizarea ei în activitatea de întreprinzător este confirmată prin foile de parcurs, care se regăsesc în Registrul foilor de parcurs.

În partea încălcărilor, ce ține de invocarea nerespectării prevederilor art. 8 alin. (2) lit. c), art. 281 alin. (1²) din Codul fiscal, precum și art. 281¹ alin. (1) din Codul fiscal (în redacția legii la momentul admiterii încălcării), și art. 282 alin. (1) din Codul fiscal (în redacția legii la momentul admiterii încălcării), Colegiul a relevat că, nici la acest capitol în ședința de judecată nu s-a regăsit confirmarea admiterii acestor încălcări de către apelant. Or, controlul a fost inițiat la 03.10.2017 respectiv din data inițierii și efectuării controlului fiscal, contribuabilul nu mai poate efectua modificări, prezenta declarații, modifica, corecta datele declarate Serviciului Fiscal de Stat, având posibilitatea, reieșind din prevederile art. 282 alin. (1) din Codul fiscal, de a declara și achita acest impozit pe bunurile imobile pînă la 15.10.2017.

Cu referire la comiterea încălcării privind nerespectarea prevederilor art. 92 și art. 8 alin. (2) lit. c) din Codul fiscal, instanța de apel a reținut ca plauzibil argumentul apelantului precum că, darea de seamă a persoanelor, ce rețin impozitul pe venit la sursa de plată se prezintă pentru suma totală a plății și impozitul reținut, avînd în vedere că suma reținută a impozitului pentru salariul achitat în mărime de 10 391 de lei a constituit 0 lei, nefiind reținută o careva sumă a impozitului care ar genera obligații de plată a acestuia la buget în conformitate cu art. 90/1 din Codul fiscal, precum și ar rezulta că SRL „Euro Motor Trans” a avut obligația de a declara un impozit pe venit care constituie 0 lei, care nici nu a fost reținut, respectiv care ar fi urmat de a fi achitat la buget, ceea ce în mod similar nu a generat careva obligații suplimentare de plată și respectiv ar fi constituit o încălcare pentru care ultimului iar fi fost aplicate sancțiuni pentru încălcarea legislației fiscale potrivit aceleiași decizii contestate. Or, conform art. 92 alin. (3) din Codul fiscal, persoanele care sînt obligate să rețină impozitul în conformitate cu art. 88 - 91 vor prezenta Serviciului Fiscal de Stat, pînă la data de 25 a lunii următoare încheierii anului fiscal, o dare de seamă, în care vor indica numele și prenumele (denumirea), adresa și codul fiscal al persoanei fizice sau juridice în folosul căreia au fost efectuate plățile, precum și suma totală a plății și a impozitului pe venit reținut. Această dare de seamă va include și datele despre persoanele și/sau veniturile scutite de impozitare prealabilă conform art. 90, precum și sumele veniturilor achitate în folosul lor. În cazul în care, pe parcursul perioadei fiscale, persoanele care sînt obligate să rețină la sursă impozitul se

lichidează sau se reorganizează prin dezmembrare, acestea urmează să prezinte darea de seamă menționată în termen de 15 zile de la data aprobării bilanțului de lichidare/repartiție a întreprinderii în proces de lichidare sau reorganizare.

Reieșind din cele menționate mai sus, Colegiul a conchis că, în ședința de judecată s-a stabilit cu certitudine că, SRL „Euro Motor Trans” dispune de toate documentele de evidență contabilă primare și justificative, ce confirmă orice reflectare și contabilizare în evidența sa contabilă, inclusiv privind justificarea deducerii cheltuielilor efectuate, respectiv calculele și determinarea impozitelor realizate de contribuabil, declarate, precum și ca rezultat a obligațiilor fiscale și onorare a lor față de bugetul de stat.

Mai mult ca atât, Colegiul a reținut că, pe lângă faptul efectuării unui control (verificări) doar aparent total în sensul art. 219 din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat a determinat conform deciziei nr. 119 din 24.11.2017 obiectele impozabile reieșind din totalitatea veniturilor obținute de apelant în perioadele fiscale supuse verificării a A/2013 - A/2017, însă raportându-le la doar la o singură activitate și anume cea de prestare a serviciilor de transport atunci când, SRL „Euro Motor Trans” a desfășurat în perioadele supuse verificării inclusiv și alte activități economice neinterzise de legislația în vigoare din care a obținut venituri cum ar fi și cea de comerț și comerțul angro al produselor, astfel că transportul de mărfuri fiind doar unul printre genurile de activitate, care au fost desfășurate de către apelant.

Totodată, Colegiul a reținut și constatările din Raportul de expertiză judiciară nr. 1899-1903 din 11.12.2018 dispusă în cadrul cauzei penale, care a fost intentată în privința SRL „Euro Motor Trans” privind evaziunea fiscală în baza sesizării Serviciului Fiscal de Stat în temeiul actului de control fiscal din 27.10.2017, prin care s-a constatat că la calcularea taxelor și impozitelor de către specialiștii din cadrul Serviciului Fiscal de Stat, impozitul și taxele SRL „Euro Motor Trans” pentru perioada 2013 - 2017, conform actului de control nr. 5-684273 prelungit pe actul nr. 5-684401 din 27.10.2017 și decizia nr. 56 din 15.02.2018 la momentul efectuării controlului nu au fost luate în vedere toate documentele primare, care confirmă operațiunea economică, fără a fi luate în vedere și prevederile altor acte normative în vigoare, ceea ce a dus la calcularea incorectă a impozitelor pe perioada de activitate. De către SRL „Euro Motor Trans” în perioada 2013 - august 2017 a fost efectuată casare bunurilor materiale în corespundere cu actele normative în vigoare în baza documentelor primare cu aplicarea actelor normative în vigoare. În legătură cu faptul că în perioada 2013 - august 2017 SRL „Euro Motor Trans” a calculat uzura mijloacelor fixe în conformitate cu actele normative în vigoare, a casat bunurile materiale conform normelor și în baza documentelor primare expertul nu a constatat tănuirea impozitului pe venit, nefiind constatat prejudiciul material cauzat bugetului (f.d.121-136, vol. II). Or, prin ordonanța Procuraturii mun. Chișinău din 26.11.2018 cauza penală a fost clasată din motivul lipsei elementelor infracțiunii prevăzute de art. 361 și art. 244 din Codul penal (f.d.140-141, vol. II).

Prin urmare, instanța de apel a constatat că, prima instanță nu a supus unei analize minuțioase și nu a verificat circumstanțele menționate, care necesitau însă a

fi examinate, prin prisma cadrului legal aplicabil pentru clarificarea tuturor aspectelor importante pentru soluționarea cazului dat.

La 03 decembrie 2020, Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală municipiul Chișinău a declarat recurs nemotivat, iar la 04 martie 2020 a prezentat motivarea recursului împotriva deciziei 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea integrală a deciziei contestate cu menținerea hotărârii primei instanțe.

În motivarea recursului, recurentul și-a exprimat dezacordul cu decizia instanței de apel motivând că decizia instanței de apel a fost emisă cu aplicarea eronată a normelor de drept material și a normelor de drept procedural și anume Codul fiscal și art. 432 alin. (2) lit. a) și c) din Codul de procedură civilă.

A susținut că, soluția dată de instanța de apel este pripită, fapt ce rezultă prin nedeterminarea naturii juridice a obiectului în litigiu.

Referitor la argumentul instanței de apel precum că SRL „Euro Motor Trans” nu a încălcat prevederile art. 251 alin. (1) din Codul fiscal, a menționat că nu a împiedicat efectuarea controlului prin neprezentarea documentelor fiscale la control, actele contabile fiind predate de către intimat ofițerului de urmărire penală a DP Chișinău, conform procesului-verbal de percheziție din 26.03.2014, consideră că în aceste condiții conducătorul entității sau persoana autorizată, urma să solicite organului de urmărire penală acordarea posibilității de a face copii de pe documentele de evidență contabilă, iar în cazul sustragerii sau distrugerii documentelor contabile, urma să întreprindă măsuri pentru restabilirea acestora, în scopul prezentării la control.

Cu referire la argumentul privind nepermiterea deducerii cheltuielilor ordinare și necesare, achitate și suportate de contribuabil pe parcursul anilor 2013 - 2016, s-a stabilit că entitatea a avut dreptul la deducerea cheltuielilor în sumă de 500 822 de lei, în corespundere cu prevederile art. 24 alin. (1) din Codul fiscal.

A susținut că, SRL „Euro Motor Trans” nu a prezentat atât Serviciului Fiscal de Stat în cadrul efectuării controlului și examinării contestației împotriva actului administrativ contestat, cât și instanței de judecată, documentele contabile care ar demonstra că cheltuielile în sumă de 548 420 de lei pentru anul 2014, în sumă de 32 515 de lei pentru anul 2015 și în sumă de 326 665 de lei pentru anul 2016, reprezintă cheltuieli ordinare și necesare suportate de contribuabil exclusiv în cadrul activității de întreprinzător, făcând numai declarații, care nu au nici un suport juridic.

A menționat că, instanța de apel, în argumentarea deciziei sale a dat o interpretare greșită normelor Codului fiscal, și anume prevederilor art. 26 alin. (2), care stipulează că proprietatea pe care se calculează uzura este proprietate materială reflectată în bilanțul contribuabilului în conformitate cu legislația și folosită în activitatea de întreprinzător, a cărei valoare scade prezumtiv ca urmare a uzurii fizice și morale și a cărei perioadă de exploatare este mai mare de un an, iar valoarea ei depășește suma de 6 000 de lei, și alin. (1), evident și calcularea uzurii mijloacelor fixe în scopuri fiscale se efectuează în conformitate cu regulamentul aprobat de Guvern.

A indicat că, conform art. 30 alin. (1) din Codul fiscal, nu se permite deducerea impozitului pe venit, instituit în prezentul titlu, a penalităților și a

amenzilor aferente lui, precum și a amenzilor și penalităților aferente altor impozite, taxe și plăți obligatorii la buget, a amenzilor și penalităților aplicate pentru încălcarea actelor normative. Astfel, Serviciul Fiscal de Stat a exclus de la deduceri amenzile și penalitățile deduse de către contribuabil în sumă de 185 618 de lei în anul 2013 și în sumă de 5 331 de lei în anul 2016.

A susținut că, în cadrul efectuării controlului de către funcționarii fiscali și examinării cauzei de către instanța de judecată, cert s-a stabilit că pînă la 25 iulie 2017, contribuabilul nu a prezentat calculul și nu a achitat impozitul pe bunurile imobiliare în sumă de 11 738 de lei.

Contribuabilul avea obligația de a prezenta darea de seamă privind suma venitului achitat și impozitul pe venit reținut din acesta (forma IRV14) pentru perioada fiscală L/08/2015 indiferent de faptul dacă apare sau obligația fiscală.

A menționat că, instanța judecătorească era obligată să reflecte în decizie motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele.

În conformitate cu prevederile art. 244 alin. (1) din Codul administrativ, hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.

În conformitate cu art. 245 din Codul administrativ, recursul se depune la instanța de apel în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel, dacă legea nu stabilește un termen mai mic. Instanța de apel transmite neîntârziat Curții Supreme de Justiție recursul împreună cu dosarul judiciar.

Motivarea recursului se prezintă Curții Supreme de Justiție în termen de 30 de zile de la notificarea deciziei instanței de apel. Dacă se depune împreună cu cererea de recurs, motivarea recursului se depune la instanța de apel.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 27 noiembrie 2019, și expediată participanților la proces la 13 ianuarie 2020 (f.d.108, vol.III).

La 05 februarie 2020, Direcția Generală Administrare Fiscală Sud a Serviciului Fiscal de Stat a recepționat decizia instanței de apel, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d.115, vol. III).

Astfel, recursul nemotivat depus la 03 decembrie 2019 și recursul motivat depus la 04 martie 2020 de către Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală municipiul Chișinău, este în termen.

La 14 februarie 2020, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa SRL „Euro Motor Trans”, copia recursului, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței.

La 11 martie 2020, SRL „Euro Motor Trans” a depus referință, ulterior la 22 septembrie 2020 a depus supliment la referință asupra recursului depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală municipiul Chișinău, solicitând respingerea acestuia ca inadmisibil și nefondat, cu menținerea în vigoare a deciziei din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău (f.d.142-153, 166-167 (verso), vol. III).

Prin încheierea din 15 iulie 2020 a Curții Supreme de Justiție, recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală municipiul Chișinău a fost numit pentru examinare în complet din 5 judecători (f.d.164, vol. III).

Conform art. 247 din Codul administrativ, Curtea Supremă de Justiție examinează și soluționează recursul fără ședință de judecată. Dacă consideră necesar, Curtea Supremă de Justiție poate decide citarea participanților la proces.

La caz, Colegiul nu consideră oportun de a cita participanții la proces și reprezentanții acestora pentru a se pronunța cu privire la problemele invocate în recurs, deoarece criticele recurentului au fost expuse cu suficientă claritate.

Verificând argumentele invocate în recurs, pe baza materialelor din dosar, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție a ajuns la concluzia de admite recursul, de a casa decizia instanței de apel și de a emite o decizie nouă de menținere a hotărârii primei instanțe, din următoarele motive.

Conform art. 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinând recursul, Curtea Supremă de Justiție adoptă decizie prin care casează integral decizia instanței de apel și emite o nouă decizie.

Totodată, conform art. 22 alin. (1) din Codul administrativ, autoritățile publice și instanțele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul și volumul cercetărilor și nu sînt legate nici de expunerile participanților, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Potrivit art. 194 alin. (2) din Codul administrativ, în procedura de examinare a cererilor de recurs, hotărârile și deciziile contestate se examinează din oficiu în privința existenței greșelilor procedurale și aplicării corecte a dreptului material.

În temeiul art. 244 alin. (2) în coroborare cu art. 231 alin. (2) din Codul administrativ, pentru procedura de recurs se aplică corespunzător prevederile cap.III din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva. Pentru procedura în apel se aplică corespunzător prevederile cap. II din cartea a treia, dacă din prevederile prezentului capitol nu rezultă altceva.

La rândul său, în corespundere cu art. 219 alin. (1) – (2) din Codul administrativ, instanța de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declarațiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanți. Instanța de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greșelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete și pentru depunerea tuturor declarațiilor necesare constatării și aprecierii stării de fapt. Instanța de judecată indică asupra aspectelor de fapt și de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanții la proces.

Din actele și lucrările dosarului prezentate și necontestate de părți, dar și determinate de instanțele de judecată în fazele procesuale anterioare, se atestă că în perioada 03.10.2017 - 25.10.2017, Serviciul Fiscal de Stat în persoana inspectorilor superiori ai DCFPO nr. 4 din DGAF mun. Chișinău, Ala Perciun și Elena Ganu, în baza deciziei de inițiere a controlului fiscal nr. 1283 din 03.10.2017, au efectuat un control fiscal la reclamantul SRL „Euro Motor Trans”, privind corectitudinea calculării și plenitudinea achitării impozitelor, taxelor și altor plăți la buget, ce a cuprins perioada de activitate 01.01.2013 - 31.08.2017, fiind verificat impozitul pe venit pentru perioade fiscale A/2013 - A/2016, TVA

pentru perioadele fiscale L/03/2017-L/08/2017, alte impozite și taxe pentru perioadele 01.09.2013 - 31.08.2017 (f.d.12-24, vol. I).

Prin actul de control nr.5-684273 prelungit pe formularele nr.5-684401 și nr.3-562663 din 27.10.2017 au fost constatate mai multe încălcări de către reclamantul SRL „Euro Motor Trans”.

La 24 noiembrie 2017, SRL „Euro Motor Trans” a depus la Serviciul Fiscal de Stat actul de dezacord (nr. 172 din 23.11.2017) la actul de control nr. 5-684273 prelungit pe formularele nr. 5-684401 și nr. 3-562663 din 27.10.2017 (f.d. 26-27, vol. I).

Tot la 24 noiembrie 2017, examinând rezultatele controlului fiscal efectuat, Serviciul Fiscal de Stat a adoptat decizia nr. 119/2248 asupra cazului de încălcare a legislației comise de către SRL „Euro Motor Trans” (f.d.28-32, vol. I), prin care s-a decis:

I. A reflecta spre calcul în contul curent generalizat al contribuabilului, supraplata neconfirmată în sumă de 27 325 lei, inclusiv: la cap.1 14663 - 27225 lei - plăți de bază; la cap.1 14525 - 100 lei - plăți de bază;

II. A micșora pierderile fiscale pentru A/2013 cu 1 620 829 lei, care vor constitui zero lei, pentru A/2015 cu 1 221 189 lei, care vor constitui zero lei și pentru A/2016 cu 1 084 220 lei, care vor constitui zero lei;

III. A încasa la buget: - 502 160 lei, impozitul pe venitul din activitatea de întreprinzător, care urmează a fi transferat la contul IBAN XXXX, beneficiar Ministerul Finanțelor - Trezoreria de Stat, cod fiscal xxxx; - 8 634 lei, impozitul pe bunurile imobiliare ale persoanelor juridice, care urmează a fi transferat la contul IBAN XXXX, beneficiar Ministerul Finanțelor - Trezoreria de Stat, cod fiscal xxxx; - 3 104 lei, impozitul pe bunurile imobiliare ale persoanelor juridice din valoarea estimată, care urmează a fi transferat la contul IBAN XXXX, beneficiar Ministerul Finanțelor - Trezoreria de Stat, cod fiscal xxxx;

IV. A micșora TVA destinată trecerii în cont pentru perioada ulterioară cu 395 066 lei, care conform datelor controlului la situația din 31.08.2017 va constitui 1 291 379 lei;

V. A încasa la buget majorare de întârziere (penalitate) calculată în rezultatul controlului în conformitate cu prevederile art. 228 alin. (1) și alin.(2) din Codul fiscal: - 198 127 lei, pentru neachitarea impozitului pe venitul din activitatea de întreprinzător, care urmează a fi transferată la contul IBAN XXXX beneficiar Ministerul Finanțelor - Trezoreria de Stat, cod fiscal xxxx (calculul conform anexei nr. 1); - 230 lei, pentru neachitarea impozitului pe bunurile imobiliare ale persoanelor juridice, care urmează a fi transferată la contul IBAN XXXX beneficiar Ministerul Finanțelor - Tezoreria de Stat, cod fiscal xxxx (calculul conform anexei nr.3); - 83 lei, pentru neachitarea impozitului pe bunurile imobiliare ale persoanelor juridice din valoarea estimată, care urmează a fi transferată la contul IBAN XXXX beneficiar Ministerul Finanțelor - Trezoreria de Stat, cod fiscal xxxx (calculul conform anexei nr.4).

VI. A aplica amendă în sumă de: - 150 648 lei, în conformitate cu prevederile art. 261 alin. (4) din Codul fiscal, pentru diminuarea impozitului pe venitul din activitatea de întreprinzător (502160 lei x 30%); - 11 738 lei, în conformitate cu prevederile art. 261 alin. (5) din Codul fiscal, pentru eschivarea de la calcul a

impozitului pe bunurile imobiliare ale persoanelor juridice (11 738 lei x 100%); - 17 377 lei, conform prevederilor art. 261 alin. (6) din Codul fiscal, pentru neachitarea în termen a impozitului pe venit în rate (calculul conform anexei nr. 2); - 4 000 lei, în conformitate cu prevederile art. 260 alin. (3) din Codul fiscal, pentru prezentarea cu informații neautentice Declarațiile cu privire la impozitul pe venitul din activitate de întreprinzător (Forma VEN12) pentru perioadele fiscale A/2013, A/2014, A/2015 și A/2016, fapte care au generat obligații suplimentare la buget; - 1 000 lei, în conformitate cu prevederile art. 260 alin. (1) din Codul fiscal, pentru ne prezentarea calculului pe impozitul pe bunurile imobiliare a persoanei juridice, fapt care a generat obligații suplimentare la buget; - 5 000 lei, în conformitate cu prevederile art. 253 din Codul fiscal, pentru împiedicarea controlului prin ne prezentarea de documente, informații și acces la sistemul electronic de contabilitate.

Conform art. 14 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr.793 din 10 februarie 2000 (în vigoare la momentul depunerii cererii prealabile), persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ va solicita, printr-o cerere prealabilă, autorității publice emitente, în termen de 30 de zile de la data comunicării actului, revocarea, în tot sau în parte, a acestuia, în cazul în care legea nu dispune altfel.

La 12 decembrie 2017, recepționând decizia nr. 119/2248 din 24 noiembrie 2017, la 10 ianuarie 2018 SRL „Euro Motor Trans” a contestat-o prin cererea prealabilă înaintată Serviciului Fiscal de Stat, solicitând anularea integrală a deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 119/2248 din 24 noiembrie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comise de către SRL „Euro Motor Trans”, care prin decizia nr. 56 din 15 februarie 2018 a fost admisă parțial, fiind anulată parțial decizia nr. 119/2248 din 24 noiembrie 2017 (f.d.42-46, vol. I).

Ca urmare a examinării contestației împotriva deciziei nr. 119/2248 din 24 noiembrie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației, Serviciul Fiscal de Stat a admis parțial contestația depusă, fiind operate doar unele modificări la decizia nr. 119/2248 din 24 noiembrie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației, după cum urmează:

- în partea constatatoare:
- pct. 2, sintagma „ 550 854 lei” se substituie cu sintagma „ 50 032 lei”;
- pct. 5, sintagma „ în sumă de 185618 lei în A/2013 și”, se exclude;
- în alineatul ce urmează după pct.8 sintagma „A/2013 cu 1 620 829 lei, care vor constitui zero lei” se substituie cu sintagma „A/2013 cu 1 524 298 lei, care vor constitui 96 531 lei, anexa nr. 1”, iar sintagma „cu 65 509 lei în A/2013” se exclude; în partea decisivă:
- cap.II, sintagma „ cu 1 620 829 lei, care vor constitui zero lei ” se substituie cu sintagma „cu 1 524 298 lei, care vor constitui 96 531 lei”;
- cap.III, prima lin-ță sintagma „502 160 lei” se substituie cu sintagma „436 651 lei”;
- cap.V, prima lin-ță sintagma „198 127 lei” se substituie cu sintagma „164 037 lei, anexa nr.2”;
- cap.VI, prima lin-ță sintagma „150 648 lei, în conformitate cu prevederile art. 261 alin. (4) din Codul fiscal, pentru diminuarea impozitului pe venitul din

activitatea de întreprinzător (502 160 lei x 30%)” se substituie cu sintagma „130 995 lei, în conformitate cu prevederile art. 261 alin. (4) din Codul fiscal, pentru diminuarea impozitului pe venitul din activitatea de întreprinzător (436 651 lei x 30%).

III. În rest, Decizia nr. 119/2248 din 24.11.2017 emisă de Direcția Generală Administrare Fiscală mun. Chișinău, rămîne nemodificată și este obligatorie pentru executare.

Conform art. 16 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr.793-XIV din 10 februarie 2000 (în vigoare la momentul depunerii acțiunii), persoana care se consideră vătămată într-un drept al său, recunoscut de lege, printr-un act administrativ și nu este mulțumită de răspunsul primit la cererea prealabilă sau nu a primit nici un răspuns în termenul prevăzut de lege, este în drept să sesizeze instanța de contencios administrativ competentă pentru anularea, în tot sau în parte, a actului respectiv și repararea pagubei cauzate.

Prin urmare, la 21 martie 2018, SRL „Euro Motor Trans”, nefiind de acord cu decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 56 din 15 februarie 2018 pronunțată pe marginea contestației, s-a adresat în instanța de judecată, solicitând anularea deciziei Serviciului Fiscal de Stat nr. 119/2248 din 24 noiembrie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comise de SRL „Euro Motor Trans” în partea menținută prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 56 din 15 februarie 2018.

Prima instanță, fiind investită cu judecarea cauzei în fond și având ca obiect contestarea actelor administrative, a ajuns la concluzia netemeinicii acțiunii și respingerii acesteia ca neîntemeiată (f.d.150-161, vol.II).

Verificând temeinicia și legalitatea hotărârii primei instanțe, prin decizia din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău s-a casat integral hotărârea din 05 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani și s-a emis o decizie nouă cu privire la admiterea cererii de chemare în judecată depusă de către SRL „Euro Motor Trans” împotriva Serviciului Fiscal de Stat cu privire la contestarea actului administrativ.

S-a anulat decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 119/2248 din 24 noiembrie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Euro Motor Trans”, în partea menținută prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 56 din 15 februarie 2018.

Efectuând controlul judiciar al deciziei din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră concluzia instanței de apel contradictorie circumstanțelor cauzei, fiind rezultată din interpretarea eronată a normelor de drept material și stabilită greșit starea de fapt în prezenta cauză, pe când concluzia primei instanțe despre necesitatea respingerii acțiunii este justă, aceasta având la bază cumulumul probelor administrate în coraport cu normele legale ce guvernează raportul juridic litigios.

Conform art. 26 alin. (1) din Legea contenciosului administrativ nr. 793-XIV din 10 februarie 2000 (în vigoare până la 01 aprilie 2019), actul administrativ contestat poate fi anulat, în tot sau în parte, în cazul în care este ilegal ca fiind emis

contrar prevederilor legii, este ilegal ca fiind emis cu încălcarea competenței și este ilegal ca fiind emis cu încălcarea procedurii stabilite.

Din sensul normei legale enunțate rezultă că, orice act administrativ, pentru a fi considerat unul legal, trebuie să fie emis cu respectarea condițiilor enunțate și, anume, să fie emis cu respectarea prevederilor legale, de către o autoritate publică competentă și conform procedurii stabilite, iar neîndeplinirea oricărei dintre aceste trei condiții indică la ilegalitatea actului administrativ emis. Or, autoritățile publice trebuie să depună o diligență maximă în aprecierea elementelor de fapt și de drept, care fundamentează emiterea actului administrativ în strictă conformitate cu procedura legal stabilită.

În conformitate cu art. 134 alin. (1) pct. 1) din Codul fiscal, Serviciul Fiscal de Stat și funcționarii fiscali, în cadrul acțiunilor de exercitare a funcției, au dreptul să efectueze controale asupra modului în care contribuabilii, serviciile de colectare a impozitelor și taxelor locale, alte persoane respectă legislația fiscală.

Conform art. 214 alin. (1) - (3) din Codul fiscal, controlul fiscal are drept scop verificarea modului în care contribuabilul respectă legislația fiscală într-o anumită perioadă sau în câteva perioade fiscale.

Controlul fiscal este exercitat de organul fiscal și/sau de un alt organ cu atribuții de administrare fiscală, în limitele competenței acestora, la fața locului și/sau la oficiul acestora.

Procedura controlului fiscal constă într-un ansamblu de metode și operațiuni de organizare și desfășurare a controlului, precum și de valorificare a rezultatelor lui. Controlul fiscal la fața locului și/sau la oficiul organului, prevăzut la alin. (2), poate fi organizat și efectuat prin următoarele metode și operațiuni: verificarea faptică, verificarea documentară, verificarea totală, verificarea parțială, verificarea tematică, verificarea operativă, verificarea prin contrapunere. Metodele și operațiunile concrete utilizate la organizarea și exercitarea controlului fiscal sînt determinate, în baza prezentului cod, în instrucțiunile cu caracter intern ale Serviciului Fiscal de Stat.

Conform art. 216 alin. (1), (2), (4) – (6) și (8) din Codul fiscal, controlul fiscal la fața locului are drept scop verificarea respectării legislației fiscale de contribuabil sau de o altă persoană supusă controlului, care se efectuează la locurile aflării acestora de către funcționarii fiscali sau de persoane cu funcție de răspundere ale altor organe cu atribuții de administrare fiscală. În cazul în care contribuabilul sau o altă persoană supusă controlului nu dispune de sediu sau de oficiu ori sediul lui se află la domiciliu, în alte cazuri cînd nu există condiții adecvate de lucru, controlul fiscal menționat se efectuează la oficiul organului care exercită controlul fiscal, cu respectarea tuturor prevederilor art. 145 alin. (2) – (6), inclusiv cu întocmirea obligatorie a unui act de ridicare de la contribuabil a documentelor necesare.

Controlul fiscal la fața locului poate fi efectuat numai în temeiul unei decizii scrise a conducerii organului care exercită controlul. Necesitatea efectuării verificării prin contrapunere la unele persoane cu care contribuabilul supus controlului are sau a avut raporturi economice și financiare, pentru a se constata autenticitatea acestora, se determină, de sine stătător, de către funcționarul fiscal sau altă persoană cu funcție de răspundere care efectuează controlul.

Durata unui control fiscal la fața locului nu trebuie să depășească două luni calendaristice. În cazuri excepționale, conducerea organului care exercită controlul fiscal poate să decidă prelungirea duratei în cauză cu cel mult 3 luni calendaristice sau să sisteze controlul. Perioada sistării controlului și prezentării documentelor nu se include în durata efectuării controlului, ultima fiind calculată din ziua începerii lui pînă la ziua semnării actului respectiv, inclusiv.

La finalizarea controlului fiscal la fața locului, se întocmește un act de control fiscal. La posturile fiscale, actul de control fiscal se va întocmi numai în caz de depistare a încălcării legislației fiscale. În cazul depistării vreunei încălcări fiscale, organul care exercită controlul ia decizia corespunzătoare. Prin derogare de la prevederile prezentului alineat, dacă încălcarea fiscală se depistează de către serviciul de colectare a impozitelor și taxelor locale, decizia respectivă se emite de organul fiscal, cu respectarea prevederilor de la art. 159 alin. (2).

Actul de control fiscal este un document întocmit de funcționarul fiscal sau altă persoană cu funcție de răspundere a organului care exercită controlul, în care se consemnează rezultatele controlului fiscal. În act se va descrie obiectiv, clar și exact încălcarea legislației fiscale și/sau a modului de evidență a obiectelor impunerii, cu referire la documentele de evidență respective și la alte materiale, indicîndu-se actele normative încălcate. În act va fi reflectată fiecare perioadă fiscală în parte, specificîndu-se încălcările fiscale depistate în ea.

Contribuabilul, inclusiv prin intermediul conducătorului sau altui reprezentant al său, este obligat, după caz, să asigure condiții adecvate pentru efectuarea controlului, să participe la efectuarea lui și să semneze actul de control fiscal, chiar și în cazul dezacordului. În caz de dezacord, el este obligat să prezinte în scris, în termen de pînă la 15 zile calendaristice, argumentarea dezacordului, anexînd documentele de rigoare.

Conform art. 8 alin. (2) lit. d) și f) din Codul fiscal, contribuabilul este obligat să prezinte informații veridice despre veniturile rezultate din orice activitate de întreprinzător, precum și despre alte obiecte ale impunerii; în caz de control al respectării legislației fiscale să prezinte, la prima cerere, persoanelor cu funcții de răspundere ale organelor cu atribuții de administrare fiscală documentele de evidență, dările de seamă fiscale și alte documente și informații privind desfășurarea activității de întreprinzător, calcularea și achitarea la buget a impozitelor și taxelor și acordarea facilităților, să permită accesul, în cazul ținerii evidenței computerizate, la sistemul electronic de contabilitate.

La rîndul său, art. 219 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, statuează că, verificarea totală se aplică în cazul controlului fiscal la fața locului asupra tuturor actelor și operațiunilor de determinare a obiectelor (bazei) impozabile și de stingere a obligațiilor fiscale în perioada de după ultimul control fiscal.

Verificarea totală este una documentară și, în același timp, faptică a modului în care contribuabilul execută legislația fiscală.

În acest context, împrejurările de fapt și de drept expuse mai sus, determină Colegiul să constate cu certitudine că, contribuabilul contrar legislației în vigoare nu a prezentat documentele de evidență contabilă necesare pentru efectuarea controlului fiscal. Iar, în rezultatul controlului fiscal a fost adoptată decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 119/2248 din 24 noiembrie 2017 asupra cazului de

încălcarea a legislației comisă de către SRL „Euro Motor Trans”, în partea menținută prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 56 din 15 februarie 2018.

Argumentele reclamantului precum că, inspectorii fiscali au supus verificării doar registrele contabile privind livrările și procurările efectuate de către SRL „Euro Motor Trans” (cărțile mari) aferente perioadelor fiscale supuse verificării a A/2013 - A/2017 pe care le-au coraportat la declarațiile cu privire la venit întocmite și prezentate de către SRL „Euro Motor Trans”, nu pot fi reținute din următoarele considerente.

Prin citația seria D nr. 163640 din 19 aprilie 2017, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat de la SRL „Euro Motor Trans” prezentarea documentelor aferente activității de întreprinzător pentru perioada anului 2013 – 2017, și anume, documente primare, de evidență, contracte, dări de seamă și a altor documente și informații ce țin de desfășurarea activității de întreprinzător pentru data de 27 aprilie 2017 (f.d. 227, vol. I).

Ca urmare, la 02 iunie 2017, intimatul a informat Serviciul Fiscal de Stat prin scrisoarea nr. 54 din 31 mai 2017 despre faptul că, calculatorul întreprinderii a fost virusat de către persoane necunoscute, motiv din care la 09 februarie 2017 a fost sesizată Procuratura mun. Chișinău, în urma căreia a fost intentat un dosar penal la Comisariatul de Poliție Rîșcani. Totodată, reclamantul i-a comunicat că, în calculator se afla toată baza de date a întreprinderii (inclusiv programa 1C), iar reclamantul/apelantul nu dispune de datele contabile care sunt solicitate de organul de control, solicitând anularea controlului din motiv că nu sunt complete datele solicitate (f.d.229, vol. I).

La fel, Colegiul reține că, prin dezacordul nr. 172 din 23 noiembrie 2017 cu constatările din Actul de control din 27 octombrie 2017, intimatul i-a comunicat recurentului despre faptul ridicării de către organul de urmărire penală actelor solicitate în temeiul procesului-verbal de percheziție din 26 martie 2014 (f.d. 26, vol. I).

La acest capitol, instanța de recurs învederează că, din procesul-verbal de percheziție din 26 martie 2014 rezultă că de către organul de urmărire penală – ofițerul principal de urmărire penală al DP Chișinău, au fost predate și ridicate benevol de către SRL „Euro Motor Trans” următoarele acte: set documente nr. 159 din 03 septembrie 2013, nr. 940 din 30 decembrie 2013, nr. 113 din 10 iulie 2013, nr. 123 din 01 iulie 2013, nr. 124 din 02 iulie 2013, nr. 128 din 01 iulie 2013, nr. 133 din 01 iulie 2013, listele angajaților pentru anii 2012 – 2013, foi de parcurs pentru anii 2012 – 2013, o mapă cu rapoartele lunare privind utilizarea autorizațiilor CEMT lunare/anuale 2012 cu copii, o mapă de culoare albastră cu rapoartele lunare privind utilizarea autorizațiilor CEMT pentru anul 2013 în copii, alte documente ce ar servi ca probe în cadrul cauzei penale nu au fost ridicate (f.d.228, vol. I).

Reieșind din circumstanțele relatate supra, Colegiul subliniază că, prin citația expediată în adresa reclamantului, Serviciul Fiscal de Stat a solicitat prezentarea documentelor aferente activității de întreprinzător pentru perioada anilor 2013 – 2017, însă reclamantul a refuzat neîntemeiat prezentarea tuturor actelor, or, după cum se atestă din conținutul procesului-verbal de percheziție din 26 martie 2014 de către organul de urmărire penală au fost ridicate doar actele din perioada anilor

2012 – 2013, iar reclamantul urma să prezinte pârâtului actele fiscale pentru perioada anilor 2013 – 2017.

Așa fiind, Colegiul judiciar apreciază ca fiind justă concluzia primei instanței cu privire la netemeinicia refuzului SRL „Euro Motor Trans” privind prezentarea evidenței contabile în scopul efectuării controlului fiscal.

La caz, este imperios de evidențiat prevederile art. 7 alin. (1) și 13 alin. (1) lit. a) și d) din Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, care stipulează că, entitatea este obligată să țină contabilitatea și să întocmească rapoartele financiare în modul prevăzut de prezenta lege, de standardele de contabilitate, de planul de conturi contabile și de alte acte normative aprobate în conformitate cu art. 11 alin. (2) lit. a).

Răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine: a) conducerii (organului executiv) - în entitatea cu răspundere limitată; d) conducătorului entității - în entitățile neprevăzute la lit.a)-c).

La rândul său, art. 43 alin. (5) al Legii menționate, statuează că, documentele contabile pot fi ridicate (sechestrate) de către organele autorizate. Conducătorul entității sau persoana autorizată de acesta sînt obligați, în prezența reprezentanților organelor care ridică (sechestrează) documentele, să facă copii de pe acestea, cu indicarea temeiului și datei ridicării (sechestrării). Copiile respective se certifică prin semnăturile persoanelor care au ridicat (sechestrat) documentele. Pentru documentele ridicate (sechestrate) se întocmește un proces-verbal care se semnează de reprezentantul organului ce ridică (sechestrează) și de conducătorul entității respective sau de persoana autorizată de acesta.

Reieșind din materialele cauzei, argumentele părților la proces, coroborate cu normele de drept citate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ reține că, necătând la faptul că contribuabilul, SRL „Euro Motor Trans”, avea obligația conform legii să facă copii de pe documentele contabile ridicate de către colaboratorii organelor Procuraturii, nu le-a efectuat.

Mai mult, de la momentul când s-a efectuat percheziția de către organele Procuraturii (26 martie 2014) și până la efectuarea verificării totale, contribuabilul SRL „Euro Motor Trans” a dispus de timp suficient să înreprindă măsuri reale întru restabilirea evidenței contabile, or, legislația prevede expres că, conducătorul entității este responsabil pentru ținerea contabilității și raportarea financiară în entitatea cu răspundere limitată, totodată conducătorul entității este obligat să restabilească documentele contabile în termen de 2 luni, începând cu data constatării faptului că lipsesc.

Cu referire la argumentul reclamantului SRL „Euro Motor Trans” precum că cheltuielile suportate de acesta în perioada anilor 2013 – 2016, au fost efectuate în cadrul activității de întreprinzător, instanța de recurs evidențiază următoarele.

În conformitate cu art. 24 alin. (1) și (10) din Codul fiscal, se permite deducerea cheltuielilor ordinare și necesare, achitate sau suportate de contribuabil pe parcursul perioadei fiscale, exclusiv în cadrul activității de întreprinzător.

Se permite deducerea cheltuielilor ordinare și necesare suportate de contribuabil pe parcursul perioadei fiscale, neconfirmate documentar, în mărime de 0,2% din venitul impozabil.

La rândul său, art. 26 alin. (2) și (10) din Codul fiscal, prevede că, proprietatea pe care se calculează uzura este proprietatea materială reflectată în bilanțul contribuabilului în conformitate cu legislația și folosită în activitatea de întreprinzător, a cărei valoare scade prezumtiv ca urmare a uzurii fizice și morale și a cărei perioadă de exploatare este mai mare de un an, iar valoarea ei depășește suma de 6000 lei.

Evidența și calcularea uzurii mijloacelor fixe în scopuri fiscale se efectuează în conformitate cu regulamentul aprobat de Guvern.

Totodată, prevederile pct. 37 din Anexa nr. 1 din Regulamentul cu privire la determinarea obligațiilor fiscale aferente impozitului pe venit, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 77 din 30 ianuarie 2008 (până la modificările operate în 10 septembrie 2018), la determinarea venitului impozabil, din venitul brut se deduc cheltuielile ce țin de fabricarea (executarea, prestarea) și desfacerea producției (lucrărilor, serviciilor), producerea și desfacerea mărfurilor, mijloacelor fixe și altor bunuri, precum și cheltuielile legate de obținerea altor venituri impozabile, care se determină conform SNC sau SIRF, luând în considerare prevederile Codului.

Pct. 39 lit. a) din Anexa nr. 1 din același Regulament, statuează că, în componența deducerilor se includ: cheltuielile ordinare și necesare, achitate sau suportate de contribuabil pe parcursul anului fiscal, exclusiv în cadrul activității de întreprinzător.

Cheltuielile ordinare și necesare reprezintă cheltuielile, caracteristice pentru gestionarea anumitor tipuri de activități de întreprinzător, fără de care este imposibil de a face business, care sînt definite atît cu indici calitativi, cît și cu indici cantitativi. Cheltuielile achitate reprezintă cheltuielile ordinare și necesare achitate recunoscute spre deducere. Cheltuielile suportate – cheltuielile ordinare și necesare, plata cărora nu s-a efectuat, dar au fost determinate obligațiuni privind plata lor.

Conform art. 19 alin. (1) și (9) din Legea contabilității nr. 113 din 27 aprilie 2007, faptele economice se contabilizează în baza documentelor primare și centralizatoare.

Documentele primare primite de entitate într-o limbă străină, alta decît cea engleză și rusă, vor fi traduse în limba de stat, cu expunerea tranzacției respective.

În context, după cum s-a constatat în cadrul controlului efectuat de către Serviciul Fiscal de Stat, reclamantul SRL „Euro Motor Trans” a atribuit la deduceri cheltuieli ce nu pot fi calificate ca cheltuieli ordinare și necesare suportate în cadrul activității de întreprinzător și anume:

- cheltuieli în mărime de 50 032 de lei pentru perioada fiscală anului 2013, ce reprezintă anvelope aferente unităților de transport neutilizate în activitatea de întreprinzător (fapt constatat prin lipsa foilor de parcurs),

- cheltuieli în mărime de 128 020 de lei, pentru perioada fiscală anului 2014, fără a fi indicată denumirea la contul contabil Ct 217.1,

- cheltuieli în mărime de 420 400 de lei, pentru perioada fiscală anului 2014, ce reprezintă materie primă, fără a fi identificată,

– cheltuieli în mărime de 32 515 de lei, pentru perioada fiscală anului 2015, ce reprezintă casarea motorinei supra normative, fapt confirmat prin actul de control nr. 5-678882 din 21.10.2016),

– cheltuieli în mărime de 326 665 de lei, pentru perioada fiscală anului 2016, ce reprezintă casarea motorinei supra normative, fapt confirmat prin actul de control nr. 5-678882 din 21.10.2016).

De asemenea, în cadrul controlului fiscal efectuat la reclamant s-a stabilit, că entitatea a dedus întemeiat cheltuielile neconfirmate documentar (motorină, anvelope ș.a.), și anume: cheltuieli în mărime de 110 038 de lei, pentru perioada fiscală anului 2013, fără documente confirmative,

– cheltuieli în mărime de 712 347 de lei, pentru perioada fiscală anului 2014,

– cheltuieli în mărime de 833 498 de lei, pentru perioada fiscală anului 2015,

– cheltuieli în mărime de 758 802 de lei, pentru perioada fiscală anului 2016.

În această ordine de idei, Colegiul apreciază ca fiind corectă concluzia primei instanței precum că, reclamantul SRL „Euro Motor Trans” contrar prevederilor art. 26 alin. (2) și (10) din Codul fiscal și ale Regulamentului cu privire la determinarea obligațiilor fiscale aferente impozitului pe venit, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 77 din 30 ianuarie 2008 (până la modificările operate în 10 septembrie 2018), a majorat uzura mijloacelor fixe în scopuri fiscale pentru anul 2013 cu 1 193 169 de lei, pentru anul 2014 cu 835 224 de lei, pentru anul 2015 cu 391 003 de lei și pentru anul 2016 cu 255 388 de lei.

Conform Legii pentru modificarea și completarea unor acte legislative nr. 268-XVI din 28.07.2006, au fost operate unele modificări/completări la Codul fiscal.

Prin urmare, până la modificare, art. 31 alin. (1) din Codul fiscal, prevedea că, dacă, pe parcursul anului fiscal, cheltuielile aferente activității de întreprinzător depășesc venitul brut al contribuabilului în anul curent, suma pierderilor rezultate din această activitate va fi reportată eşalonat, în părți egale, pe următorii trei ani.

Iar, după modificările operate, art. 31 alin. (1) din Codul fiscal, prevedea că, dacă, pe parcursul anului fiscal, cheltuielile aferente activității de întreprinzător depășesc venitul brut al contribuabilului în anul curent, suma pierderilor rezultate din această activitate va fi reportată eşalonat, în părți egale, pe următorii cinci ani.

În contextul normelor citate, Colegiul judiciar apreciază ca fiind corectă concluzia primei instanței precum că, reclamantul a raportat în perioada fiscală anului 2014 pierderi în sumă de 101 041 de lei, fiind micșorat venitul impozabil cu 58215 de lei, deși urma să raporteze pierderile fiscale rezultate din activitatea de întreprinzător aferentă perioadei fiscale precedente anul 2010 în sumă de 214 130 de lei, câte 1/5 pentru următorii 5 ani, ceea ce constituie 42 826 de lei, pentru perioadele fiscale anilor 2011 – 2015.

Astfel, se atestă că, reclamantul neîntemeiat a micșorat pierderile fiscale cu 96 531 de lei și majorat impozitul pe venit cu 65 509 de lei pentru perioada fiscală anului 2013.

La rândul său, art. 101 alin. (1) și (2) din Codul fiscal, stipulează că, subiecții impozabili stipulați la art. 94 lit. a) sînt obligați să declare, conform art. 115, și să achite la buget pentru fiecare perioadă fiscală, stabilită conform art. 114, suma T.V.A., care se determină ca diferență dintre sumele T.V.A. achitate sau ce

urmează a fi achitate de către cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate lor și sumele T.V.A. achitate sau ce urmează a fi achitate furnizorilor la momentul procurării valorilor materiale, serviciilor (inclusiv T.V.A. la valorile materiale importate) folosite pentru desfășurarea activității de întreprinzător în perioada fiscală respectivă, ținându-se cont de dreptul de trecere în cont conform art. 102.

Dacă suma T.V.A. achitată sau ce urmează a fi achitată furnizorului la procurarea valorilor materiale, serviciilor depășește suma T.V.A. primită sau care urmează să fie primită de la cumpărători (beneficiari) pentru mărfurile, serviciile livrate, diferența se raportează în următoarea perioadă fiscală și devine o parte a sumei T.V.A. ce urmează a fi achitată pe valorile materiale, serviciile procurate în această perioadă cu excepția cazurilor prevăzute la alin.(3), (5) și (6).

În context, din împrejurările de fapt și de drept expuse mai sus, rezultă că, în cadrul controlului fiscal efectuat la reclamant s-a stabilit, că entitatea a atribuit neîntemeiat la deduceri TVA, care nu a fost utilizat în activitatea de întreprinzător, și anume:

- atribuirea la deduceri TVA în sumă de 257 331 de lei de la procurarea combustibilului, pentru perioada fiscală L/03/2017 - L/08/2017;

- atribuirea la deduceri TVA în sumă de 3 886 de lei (L/03/2017 în sumă de 131 lei, conform facturii fiscale AAA7432360, L/05/2017 în sumă de 23 lei, conform facturii fiscale AAB0145234, L/08/2017 în sumă de 745 de lei, conform facturii fiscale AAB4175485 și L/08/2017 în sumă de 2787 de lei, conform facturii fiscale AAA1467630), ce reprezintă procurarea torturilor și băuturilor tari.

Pentru motivele arătate, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ conchide că, prima instanță întemeiat a concluzionat asupra legalității și temeiniciei deciziei nr. 119/2248 din 24 noiembrie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Euro Motor Trans”, în partea menținută prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 56 din 15 februarie 2018, în raport cu încălcările admise de contribuabil.

Or, cele relatate în ansamblu denotă că deciziei nr. 119/2248 din 24 noiembrie 2017 asupra cazului de încălcare a legislației comisă de către SRL „Euro Motor Trans”, în partea menținută prin decizia Serviciului Fiscal de Stat nr. 56 din 15 februarie 2018, este legală în fond și emisă conform prevederilor legale, fiind reflectate obiectiv, clar și exact încălcările legislației fiscale, constatate prin metode și din surse indirecte, ca urmare a neprezentării evidenței contabile pentru efectuarea controlului fiscal, iar temeuri de anulare a actului administrativ contestat nu au fost stabilite.

În prezenta cauză cu certitudine s-a constatat că Serviciul Fiscal de Stat, având calitatea de pârât, a făcut dovada legalității actului administrativ contestat, pe când SRL „Euro Motor Trans” în calitatea sa de reclamant, nu a prezentat probe pertinente și admisibile care ar combate argumentele pârâtului și care în ansamblu ar demonstra necesitatea anulării actului administrativ.

Pentru toate aceste considerente și reieșind din contextul normelor de drept enunțate mai sus, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al

Curții Supreme de Justiție consideră justă concluzia primei instanțe privind respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

Împrejurările descrise determină Colegiul să conchidă că soluția instanței de apel este neîntemeiată, din care considerente aceasta nu poate fi menținută.

Având în vedere faptul că hotărârea primei instanțe este legală și întemeiată, iar decizia instanței de apel a fost emisă cu interpretarea eronată a legii și aprecierea greșită a probelor, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a admite recursul, a casa decizia din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a emite o decizie nouă prin care a menține hotărârea din 05 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

În conformitate cu art. art. 258 alin. (3), 248 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, completul specializat pentru examinarea acțiunilor în contencios administrativ al Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se admite recursul depus de Serviciul Fiscal de Stat, Direcția Generală Administrare Fiscală municipiul Chișinău.

Se casează integral decizia din 27 noiembrie 2019 a Curții de Apel Chișinău și se menține hotărârea din 05 iunie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, adoptată în cauza de contencios administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu Răspundere Limitată „Euro Motor Trans” împotriva Serviciului Fiscal de Stat al Republicii Moldova privind contestarea actului administrativ.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței,
judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

judecători

Maria Ghervas

Nina Vascan

Nicolae Craiu

Victor Burduh